

Dziennik Urzędowy

L 248

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52

22 września 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Rady (WE) nr 862/2009 z dnia 15 września 2009 r. w sprawie zakończenia częściowego przeglądu okresowego środków antidumpingowych nałożonych na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1487/2005 na przywóz niektórych wykończonych tkanin z włókien poliestrowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej** 1
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 863/2009 z dnia 21 września 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 9
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 864/2009 z dnia 21 września 2009 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca września 2009 r. w ramach kontyngentów taryfowych na przywóz mięsa drobiowego, otwartych rozporządzeniem (WE) nr 533/2007 11
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 865/2009 z dnia 21 września 2009 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca września 2009 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 539/2007 na niektóre produkty w sektorze jaj i albumin jaj 13
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 866/2009 z dnia 21 września 2009 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca września 2009 r. w ramach kontyngentu taryfowego na przywóz mięsa drobiowego, otwartego rozporządzeniem (WE) nr 1385/2007 15

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 867/2009 z dnia 21 września 2009 r. zmieniające i poprawiające rozporządzenie (WE) nr 1242/2008 ustanawiające wspólnotową typologię gospodarstw rolnych	17
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 868/2009 z dnia 21 września 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 748/2008 w sprawie otwarcia kontyngentu taryfowego na przywóz mrożonych cienkich przepon wołowych objętych kodem CN 0206 29 91 i zarządzania nim oraz rozporządzenie (WE) nr 810/2008 otwierające kontyngenty taryfowe na wysokiej jakości świeżą, chłodzoną i mrożoną wołowinę i mrożone mięso bawole oraz ustalające zarządzanie nimi	21
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 869/2009 z dnia 21 września 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 838/2009 ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 16 września 2009 r.....	23
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 870/2009 z dnia 21 września 2009 r. ustanawiające zakaz połowów morskczuka w obszarach VIIIc, IX i X i w wodach WE CECAF 34.1.1. przez statki pływające pod banderą Francji	26

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2009/713/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 21 października 2008 r. w sprawie inwestycji gminy Rotterdam w kompleks Ahoy (środek pomocy C 4/08 (ex N 97/07, ex CP 91/07)) (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 6018) ⁽¹⁾	28
--	----

2009/714/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 21 września 2009 r. nominująca dwóch przedstawicieli porządku publicznego w radzie nadzorczej Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej	38
---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 862/2009

z dnia 15 września 2009 r.

w sprawie zakończenia częściowego przeglądu okresowego środków antidumpingowych nałożonych na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1487/2005 na przywóz niektórych wykończonych tkanin z włókien poliestrowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1487/2005⁽²⁾ („rozporządzenie pierwotne”) Rada nałożyła ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych wykończonych tkanin z włókien poliestrowych („produkt objęty postępowaniem”) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „kraj, którego dotyczy postępowanie”). W dochodzeniu poprzedzającym wspomniane rozporządzenie („dochodzenie pierwotne”) jako okres objęty dochodzeniem przyjęto okres od dnia 1 kwietnia 2003 r. do dnia 31 marca 2004 r. („pierwotny OD”).
- (2) W następstwie ponownego dochodzenia w sprawie absorpcji środki te zostały zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1087/2007⁽³⁾. Obowiązujące aktualnie stawki celne mieszczą się w przedziale od 14,1 % do 74,8 %.

2. PROCEDURA

2.1. Wniosek o dokonanie przeglądu

- (3) Dnia 1 kwietnia 2008 r. Komisja otrzymała zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego wniosek

o wszczęcie częściowego przeglądu okresowego w celu zbadania, czy niektóre typy produktu powinny być objęte zakresem aktualnych środków antidumpingowych.

- (4) Wniosek złożył importer z Niemiec, przedsiębiorstwo Hüpeden GmbH & Co. KG („wnioskodawca”).
- (5) Wnioskodawca twierdził, że produkt przez niego przywożony jest wykorzystywany jedynie do produkcji specjalnej taśmy przylepnej do izolacji łączonych w wiązki przewodów w silnikach, głównie silnikach samochodowych (dalej zwany „gatunkiem do produkcji taśm”), i że właściwości techniczne i chemiczne tego gatunku do produkcji taśm różnią się od produktu objętego postępowaniem zdefiniowanego w dochodzeniu pierwotnym. W szczególności odmienna wydawała się być wytrzymałość na rozciąganie i barwa gatunku do produkcji taśm. Wnioskodawca twierdził, że gatunek do produkcji taśm powinien zostać uznany za niepodlegający zakresowi dochodzenia pierwotnego i, co za tym idzie, nie powinien być objęty wspomnianymi powyżej środkami.

2.2. Wszczęcie postępowania

- (6) Ustaliwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie częściowego przeglądu okresowego, Komisja wszczęła, publikując w dniu 26 czerwca 2008 r. stosowne zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁴⁾, częściowy przegląd okresowy, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, ograniczony do zakresu definicji produktu objętego postępowaniem. Celem przeglądu było w szczególności ustalenie, czy gatunek do produkcji taśm jest częścią produktu objętego postępowaniem, w rozumieniu definicji zawartej w dochodzeniu pierwotnym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 240 z 16.9.2005, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 246 z 21.9.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 163 z 26.6.2008, s. 38.

2.3. Dochodzenie przeglądowe

- (7) Komisja oficjalnie powiadomiła władze ChRL oraz wszystkie inne znane zainteresowane strony, tj. producentów eksportujących w kraju, którego dotyczy postępowanie, producentów oraz użytkowników i importerów we Wspólnocie, o wszczęciu dochodzenia w ramach częściowego przeglądu okresowego. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (8) Komisja przesłała kwestionariusze do wszystkich znanych zainteresowanych stron i do innych podmiotów, które zgłosiły się w terminach ustalonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (9) W związku z zakresem przeglądu nie określono okresu objętego dochodzeniem. Informacje zgromadzone na podstawie odpowiedzi na kwestionariusze obejmowały okres od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. („okres badany”). W odniesieniu do okresu badanego należało dostarczyć dane dotyczące wielkości i wartości sprzedaży/kupna, wielkości produkcji i mocy produkcyjnych w odniesieniu do gatunku do produkcji taśm oraz wszystkich rodzajów tkanin z włókien poliestrowych. Ponadto zainteresowane strony zostały poproszone o przedstawienie swoich uwag na temat różnic i podobieństw między gatunkiem do produkcji taśm a innymi rodzajami tkanin z włókien poliestrowych w zakresie procesów produkcji, właściwości technicznych, zastosowań końcowych, wymiennosci itd.
- (10) Odpowiedzi na kwestionariusze otrzymano od wnioskodawcy, jednego chińskiego producenta eksportującego gatunek do produkcji taśm, jednego wspólnotowego producenta gatunku do produkcji taśm, dwóch wspólnotowych producentów innych rodzajów tkanin z włókien poliestrowych oraz jednego użytkownika gatunku do produkcji taśm.
- (11) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za niezbędne do oceny konieczności zmiany zakresu obowiązujących środków antidumpingowych, a następnie przeprowadziła wizyty weryfikacyjne na terenie następujących przedsiębiorstw:
- Hüpeden GmbH & Co. KG, Hamburg, Niemcy,
 - TFE Textil, Nüziders, Austria,
 - Wujiang Glacier Fabrics, Wujiang, ChRL.
- (12) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i okolicznościach, na podstawie których, w ramach niniejszego dochodzenia przeglądowego, poczyniono ustalenia („ostateczne ujawnienie”). Wyznaczono również termin, w którym strony miały możliwość przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji.
- (13) Ustne i pisemne uwagi przedstawione przez strony zostały należycie rozpatrzone, a poczynione wobec nich ustalenia zawarto w poniższych motywach.

3. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM

- (14) Produktem objętym postępowaniem, zgodnie z definicją w rozporządzeniu pierwotnym, są tkaniny z przędzy z włókna ciągłego syntetycznego, zawierające 85 % masy lub więcej włókien ciągłych poliestrowych, teksturowanych lub nieteksturowanych, barwione (w tym tkaniny bielone) lub zadrukowane, pochodzące z ChRL, obecnie objęte kodami CN ex 5407 51 00, 5407 52 00, 5407 54 00, ex 5407 61 10, 5407 61 30, 5407 61 90, ex 5407 69 10 i ex 5407 69 90.

4. WYNIKI DOCHODZENIA

- (15) Po pierwsze zbadano, czy gatunek do produkcji taśm objęty jest zakresem środków nałożonych na niektóre wykończone tkaniny z włókien poliestrowych pochodzące z ChRL, jak określono w rozporządzeniu pierwotnym. Następnie sprawdzono, czy zakres produktu mógłby zostać zmieniony na podstawie twierdzenia, że gatunek do produkcji taśm i inne rodzaje tkanin z włókien poliestrowych nie stanowią jednego produktu.

4.1. Zakres dochodzenia pierwotnego

- (16) Przypomina się, że tkaniny z włókien poliestrowych są produkowane poprzez tkanie przędzy poliestrowej w tkaninę i wykończenie tej tkaniny. Przędza może być wcześniej barwiona lub nie. Wykończenie składa się zazwyczaj z zadrukowania lub barwienia tkaniny, jednak można zastosować dalsze wykończenie, tak aby uzyskać efekt skórki brzoskwiowej lub spowodować, że tkanina będzie, na przykład, nieprzemakalna.
- (17) W motywie 8 rozporządzenia pierwotnego zauważa się, że produkt objęty postępowaniem należy odróżnić od tkanin z przędzy z włókien ciągłych poliestrowych wykonanych z przędz o różnych barwach, w których przypadku z wcześniej barwionej przędzy tka się materiał, a deseń tworzy się przez wyplatanie wzoru. Tkaniny te są objęte kodami CN 5407 53 00 i 5407 61 50 i są wyłączone z zakresu definicji produktu, a co za tym idzie, nie są objęte obowiązującymi środkami antidumpingowymi.
- (18) Wnioskodawca twierdził w swoim wniosku o dokonanie przeglądu, że gatunek do produkcji taśm nie mieści się w zakresie produktu objętego postępowaniem, zgodnie z definicją w rozporządzeniu pierwotnym, ponieważ jest wykonany z przędzy wcześniej barwionej, a, co za tym idzie, odpowiada produktowi opisanemu w motywie 17 powyżej. Wnioskodawca wyjaśnił również, że konsekwentnie zgłaszał przywóz gatunku do produkcji taśm pochodzącego z ChRL w ramach kodu CN 5407 53 00, nawet przed nałożeniem środków antidumpingowych w 2005 r. W odniesieniu do tego twierdzenia należy zauważyć, że rozporządzenie antidumpingowe, takie jak niniejsze rozporządzenie, nie jest instrumentem prawnym właściwym do określenia, w ramach którego kodu CN powinna być zostać sklasyfikowana konkretna

przesyłka. Kwestię tę rozstrzygają przede wszystkim organy krajowe, w razie potrzeby wykorzystując obowiązujące informacje taryfowe lub zwracając się do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z wnioskiem o wydanie orzeczenie w trybie prejudycjalnym. Gdyby jednak żaden z produktów przywożonych przez wnioskodawcę nie mógł być ewentualnie objęty cłem antydumpingowym nałożonym rozporządzeniem pierwotnym, niniejsze dochodzenie przeglądowe nie miałoby praktycznego sensu. Dochodzenie wykazało w tej kwestii, że gatunek do produkcji taśm jest wytwarzany z wcześniej barwionej przędzy, jednak przędza nie jest w różnych barwach i tkanie jej nie powoduje powstania żadnego widocznego wzoru. Stąd też, do celów niniejszego dochodzenia, uznaje się, iż gatunek do produkcji taśm różni się od produktu opisanego w motywie 17 powyżej.

- (19) Po ostatecznym ujawnieniu wnioskodawca stwierdził, że gatunek do produkcji taśm powinien zostać uznany za wykonany z przędz o różnych barwach, ponieważ węgiel, niejednolicie łącząc się z przędzą poliestrową, tworzy w niej odcienie czerni. Wnioskodawca uzasadnia ten zarzut, odwołując się do uwag do podpozycji w sekcji XI części drugiej załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽¹⁾, gdzie definicja tkanin z przędz o różnych barwach obejmuje tkaniny składające się z przędz o różnych odcieniach tej samej barwy, oraz do opinii niezależnych ekspertów.
- (20) W odpowiedzi na ten zarzut przypomina się, że rozporządzenie to nie ma celu określenia, pod jakim kodem CN należy zgłaszać przywóz gatunku do produkcji taśm. Dlatego też zarzut ten został uznany za nieistotny odnośnie do celów niniejszego dochodzenia, jako że, jak zaznaczono powyżej, kwestie związane z klasyfikacją celną rozstrzygane są przede wszystkim przez właściwe organy krajowe.
- (21) W swoim wniosku o dokonanie przeglądu wnioskodawca stwierdził również, że w momencie wszczęcia oraz na etapie tymczasowym dochodzenie pierwotne skupiło się tylko na tkaninach z włókien poliestrowych stosowanych w produkcji odzieży i że wyłącznie takie rodzaje tkanin powinny być zostać włączone do definicji produktu objętego postępowaniem i objęte środkami antydumpingowymi. Wnioskodawca utrzymywał również, że zakres definicji produktu określony w dochodzeniu pierwotnym został rozszerzony na wszystkie rodzaje zastosowań dopiero w rozporządzeniu pierwotnym nakładającym ostateczne środki antydumpingowe. Stwierdził on również, że gatunek do produkcji taśm jest wykorzystywany do bardzo szczególnego celu przez przemysł motoryzacyjny i, co za tym idzie, nie powinien być uznawany za część produktu objętego postępowaniem.
- (22) W nawiązaniu do tego twierdzenia należy zauważyć, że zawiadomienie o wszczęciu dochodzenia pierwotnego⁽²⁾ zawierało odniesienie do tkanin z włókien poliestrowych „zwykle wykorzystywanych w produkcji odzieży”, a nie

tkanin z włókien poliestrowych wykorzystywanych wyłącznie w produkcji odzieży. Oznacza to, że nie doszło do rozszerzenia definicji produktu objętego postępowaniem pomiędzy wszczęciem postępowania a nałożeniem środków ostatecznych, jak twierdził wnioskodawca. Ponadto, poza uściśleniem zakresu definicji produktu w odniesieniu do uwzględnienia bielonych tkanin z włókien poliestrowych, nie ma żadnej innej różnicy pomiędzy produktem objętym postępowaniem zdefiniowanym w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 426/2005⁽³⁾ („rozporządzenie w sprawie cel tymczasowych”) a produktem zdefiniowanym w rozporządzeniu ostatecznym dochodzenia pierwotnego (tj. rozporządzeniu pierwotnym). W obydwu rozporządzeniach ani część normatywna (art. 1 ust. 1), ani motywy dotyczące definicji produktu objętego postępowaniem, nie wyłączają z obowiązku płacenia cła tkanin z włókien poliestrowych przywożonych do konkretnych zastosowań. W rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych, w szczególności w pierwszym zdaniu motywu 11, produkt objęty postępowaniem jest opisany pod kątem jego właściwości fizycznych. Ponownie wspomniano zaledwie, że tkaniny z włókien poliestrowych mają zwykle zastosowanie w produkcji odzieży, co w żaden sposób nie stanowiło warunku objęcia ich dochodzeniem lub cłem (tymczasowym). Następnie, w związku z licznymi możliwymi zastosowaniami stwierdzonymi w toku dochodzenia pierwotnego, m.in. w branży meblowej lub wystroju wnętrz, jednoznacznie przypomniano, w motywie 6 rozporządzenia pierwotnego, że wszystkie tkaniny z włókien poliestrowych były objęte definicją, bez względu na ich końcowe przeznaczenie. W związku z powyższym gatunek do produkcji taśm i wszystkie inne tkaniny z włókien poliestrowych, w tym tkaniny z włókien poliestrowych do zastosowań motoryzacyjnych, były w czasie dochodzenia pierwotnego uwzględnione w definicji produktu objętego postępowaniem.

- (23) Wnioskodawca stwierdził również, argumentując swoją opinię w podobny sposób, że nie mógł właściwie skorzystać z prawa do obrony w dochodzeniu pierwotnym, ponieważ zakres definicji produktu został zwiększony pomiędzy etapem tymczasowym a ostatecznym, podczas gdy potencjalnie zainteresowanym stronom nie przesłano konkretnych informacji dotyczących tej zmiany. Wnioskodawca stwierdził, że z tej przyczyny ani on, ani jego chiński dostawca nie współpracowali w trakcie dochodzenia pierwotnego.
- (24) Przypomina się, że, jak wspomniano w motywie 22, definicja produktu nie została rozszerzona w trakcie dochodzenia pierwotnego, ponieważ zastosowania inne niż w produkcji odzieży zostały uwzględnione już na etapie początkowym. Ponadto wnioskodawca jest doświadczonym importerem handlowym i współpracował już w trakcie innych dochodzeń antydumpingowych, a co za tym idzie – jest świadom procedur i źródeł informacji (takich jak Dziennik Urzędowy) związanych z tymi dochodzeniami. W tym kontekście należy również koniecznie zauważyć, że, jak wskazano w motywach 9 i 10 rozporządzenia pierwotnego, po publikacji rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych kilka zainteresowanych stron wniosło

(1) Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

(2) Dz.U. C 160 z 17.6.2004, s. 5.

(3) Dz.U. L 69 z 16.3.2005, s. 6.

skargi przeciw nałożeniu środków na tkaniny z włókien poliestrowych służących do celów innych niż produkcja odzieży (np. meble, wystrój wnętrz, parasole). To pokazuje, że zainteresowane strony zrozumiały, że dochodzenie nigdy nie było ograniczone wyłącznie do tkanin z włókien poliestrowych wykorzystywanych w produkcji odzieży. W świetle powyższych ustaleń zarzut ten musiał zostać odrzucony.

- (25) Po ostatecznym ujawnieniu wnioskodawca ponownie stwierdził, że w trakcie dochodzenia pierwotnego przekazał swoje uwagi, jednocześnie aktywnie uczestnicząc w dyskusji na temat tej sprawy z udziałem stowarzyszeń przemysłu włókienniczego zaangażowanych w to dochodzenie. Według wnioskodawcy Komisja na żadnym etapie dochodzenia nie zasygnalizowała, iż gatunek do produkcji taśm może być objęty zakresem dochodzenia lub środków.
- (26) Po pierwsze, należy zauważyć, że wnioskodawca w pełni zdawał sobie sprawę z dochodzenia pierwotnego. Ponadto, jak wyjaśniono powyżej, dochodzenie od początku obejmowało tkaniny z włókien poliestrowych. Co więcej, wnioskodawca nie przedstawił żadnych dowodów na to, by Komisja kiedykolwiek wykluczyła gatunek do produkcji taśm z zakresu dochodzenia pierwotnego, ani by którakolwiek ze stron sugerowała, że Komisja powinna to zrobić. Uwagi przedłożone przez wnioskodawcę podczas dochodzenia pierwotnego dotyczyły ogólnego interesu Wspólnoty w odniesieniu do postępowania oraz kwestii związanych z ewentualnym objęciem bielonych lub niebielonych tkanin zakresem środków antydumpingowych. Być może wnioskodawca nie uważał się za objętego dochodzeniem pierwotnym w odniesieniu do przywozu gatunku do produkcji taśm. Jeżeli tak było, prawdopodobnie wynikało to z faktu, iż wnioskodawca zgłaszał przywóz gatunku do produkcji taśm, posługując się kodem CN 5407 53 00, który nie został wymieniony w trakcie dochodzenia pierwotnego. Zakres dochodzenia nie jest jednak ograniczony faktem, że jeden z podmiotów zgłaszał towary nim objęte, posługując się nieprawidłowym kodem CN. W świetle powyższych ustaleń zarzut wnioskodawcy musiał zostać odrzucony.
- (27) W świetle powyższego potwierdza się, że przywóz gatunku do produkcji taśm pochodzącego z ChRL jest objęty zakresem środków opisanych w rozporządzeniu pierwotnym.

4.2. Porównanie gatunku do produkcji taśm z innymi rodzajami tkanin z włókien poliestrowych

- (28) W celu zbadania, czy gatunek do produkcji taśm i inne rodzaje tkanin z włókien poliestrowych stanowią jeden produkt, porównano je pod względem podstawowych właściwości fizycznych, technicznych lub chemicznych. Zbadano również inne kryteria pomocnicze, takie jak proces produkcji, ceny, zastosowania końcowe oraz wymiennosc.

4.2.1. Fizyczne i techniczne właściwości gatunku do produkcji taśm

- (29) Dochodzenie wykazało, że przędza stosowana do przygotowania nici przed procesem tkania gatunku do

produkcji taśm zawiera niewielką ilość węgla (poniżej 3 %). W celu wyprodukowania tej przędzy okruchy zawierające węgiel mieli się z okruchami czystego poliesteru, a otrzymaną substancję przeciska się przez małe otwory tak, aby uzyskać czarne włókna. Następnie włókna te przędzie się, uzyskując czarną przędzę.

- (30) Dodanie węgla do surowca nadaje gatunkowi do produkcji taśm czarną barwę, odporną na różne procesy odbarwiania, czy to chemiczne (pranie z zastosowaniem mydła lub zanurzanie w kąpeli rozpuszczalnika), czy mechaniczne (pocieranie na sucho lub na mokro). Zastosowanie tego surowca zmniejsza także wytrzymałość na rozciąganie gatunku tkaniny stosowanego do produkcji taśm w porównaniu z innymi rodzajami tkanin z włókien poliestrowych wykonanych z tej samej liczby nici.
- (31) Wnioskodawca stwierdził, że gatunek do produkcji taśm można dodatkowo odróżnić od innych rodzajów tkanin z włókien poliestrowych, ponieważ jego mniejsza wytrzymałość na rozciąganie pozwala na rozerwanie go dłońmi. Ta właściwość gatunku do produkcji taśm stanowi szczególnie wymóg przemysłu motoryzacyjnego, tak by umożliwić robotnikom szybkie cięcie taśmy przylepnej w czasie przygotowywania izolowanych przewodów.
- (32) Wspólnotowy producent gatunku do produkcji taśm produkuje jednak obecnie inny rodzaj gatunku do produkcji taśm, również wykorzystywany w przemyśle motoryzacyjnym, którego nie da się rozerwać dłońmi. Tkanina ta jest również wykonana z przędzy z domieszką węgla, jednak ilość węgla w przędzy jest mniejsza niż w przypadku gatunku do produkcji taśm produkowanego przez współpracującego chińskiego producenta eksportującego i przywożonego przez wnioskodawcę. Podczas wizyty weryfikacyjnej przeprowadzonej przez Komisję zwrócono uwagę na działalność produkcyjną oraz specyfikacje produktu sprzedawanego przez producenta wspólnotowego. Stwierdzono również, że inne rodzaje tkanin z włókien poliestrowych także można rozerwać dłońmi, jeśli liczba nitki w tkaninie jest niewielka. Co za tym idzie, właściwość ta nie może być uznawana za wyjątkową cechę gatunku do produkcji taśm przy porównywaniu go z innymi rodzajami tkanin z włókien poliestrowych lub cechę, która pozwalałaby na wyłączenie gatunku do produkcji taśm z definicji produktu objętego postępowaniem. To samo odnosi się do porównania wytrzymałości na rozciąganie.
- (33) Po ostatecznym ujawnieniu wnioskodawca podkreślił, że wytrzymałość na rozciąganie gatunku do produkcji taśm jest znacząco niższa niż w przypadku tkanin z włókien poliestrowych, jako że wytrzymałość na rozciąganie gatunku do produkcji taśm jest o 20 % niższa od wytrzymałości na rozciąganie tkaniny z włókien poliestrowych o identycznym numerze przędzy. Wnioskodawca przyznał, że tkaniny z włókien poliestrowych z niskim numerem przędzy można rozerwać dłońmi, lecz nie nadają się one do pokrycia warstwą kleju, ponieważ klej przesiąka przez tkaninę ze względu na jej niższą gęstość.

- (34) W odniesieniu do tego zarzutu zauważa się, że w trakcie dochodzenia żadna zainteresowana strona nie potrafiła wskazać obiektywnego progu w zakresie wytrzymałości na rozciąganie, który pozwoliłby na odróżnienie gatunku do produkcji taśm od innych rodzajów tkanin z włókien poliestrowych, a nie tylko od innych tkanin z włókien poliestrowych o tym samym numerze przędzy. Co więcej, w ramach dochodzenia wykazano, że gatunek do produkcji taśm o większej wytrzymałości na rozciąganie może być produkowany zgodnie ze specyfikacjami wskazanymi przez klienta. Wnioskodawca nie dostarczył wreszcie żadnych bezwzględnych wartości progowych w odniesieniu do wytrzymałości na rozciąganie oraz gęstości, poniżej których klej przesiąkłby przez tkaninę. Dlatego też zarzuty te musiały zostać odrzucone.
- (35) W odniesieniu do natury surowca wykorzystywanego w gatunku do produkcji taśm zauważa się, że zawartość węgla w przędzy jest bardzo niska: od 1 % do 3 % w zależności od produktów wytworzonych z gatunku do produkcji taśm zbadanych w czasie dochodzenia. Dochodzenie wykazało ponadto, że nie ma możliwości zmierzenia dokładnej zawartości węgla po przygotowaniu przędzy. Dlatego też bardzo trudno jest wykryć zawartość węgla w tkaninie. Potwierdziły to również uwagi wnioskodawcy przedłożone po ostatecznym ujawnieniu.
- (36) W odniesieniu do koloru gatunku do produkcji taśm po pierwsze zauważono, że w przeciwieństwie do twierdzeń wnioskodawcy, że gatunek do produkcji taśm może być wyłącznie czarny, wykończona tkanina z gatunku do produkcji taśm może być czarna bądź szarawa, w zależności od zawartości węgla w przędzy. Podkreśla się, że tkanina z włókien poliestrowych zabarwiona na czarno lub szarawo po utkaniu wygląda dokładnie tak samo jak gatunek do produkcji taśm i że tych różnych rodzajów nie można odróżnić okiem nieuzbrojonym.
- (37) W odniesieniu do odporności gatunku do produkcji taśm na odbarwianie przyznaje się, że tkaniny wyprodukowane z gatunku do produkcji taśm są odporne na zabiegi odbarwiania, jednak w czasie dochodzenia stwierdzono również, że tkaniny z włókien poliestrowych wykonane z przędzy wcześniej barwionej także mogą być odporne na odbarwianie. W trakcie dochodzenia nie było ponadto możliwe ustalenie wymiernego progu pozwalającego na rozróżnienie pomiędzy tkaninami uznawanymi za ulegające odbarwieniu a tkaninami uznawanymi za nieulegające temu procesowi, szczególnie w odniesieniu do tkanin z włókien poliestrowych wykonanych z przędzy wcześniej barwionej. Rzeczywiście zauważono, iż zgodnie z uwagami do podpozycji w sekcji XI części drugiej załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 definicja „tkanin barwionych” obejmuje tkaniny składające się z przędzy barwionej jednorodnego koloru. Zgodnie z tym samym dokumentem definicja „przędzy barwionej” obejmuje przędze, które barwione są w masie do barwy innej niż biała. W związku z powyższym odporności na odbarwianie nie można uznać za znaczącą różnicę pomiędzy gatunkiem do produkcji taśm a innymi rodzajami tkanin z włókien poliestrowych.
- (38) Po ostatecznym ujawnieniu wnioskodawca dostarczył sprawozdanie z instytutu technicznego specjalizującego się w wyrobach włókienniczych i chemicznych, mające stanowić dowód na to, że odporność gatunku do produkcji taśm na odbarwianie jest wyjątkową cechą gatunku do produkcji taśm. Sprawozdanie to było oparte na tzw. „metodzie Baumgarte’a”, która polega na zanurzeniu tkaniny w kąpeli rozpuszczalnika takiego jak chlorobenzol. Tkaniny z gatunku do produkcji taśm zachowują po takim badaniu barwę czarną, podczas gdy tkaniny z włókien poliestrowych barwione powierzchniowo na czarno odbarwiają się, a ich barwa pozostaje w kąpeli.
- (39) W związku z tym po rozpatrzeniu różnych sprawozdań dostarczonych przez wnioskodawcę w trakcie dochodzenia zauważono, iż eksperci rozróżniają dwa sposoby barwienia tkanin z włókien poliestrowych: poprzez zanurzenie przędzy lub samej tkaniny w kąpeli barwiącej (barwienie powierzchniowe) lub poprzez zabarwienie poliestrów w procesie wytwarzania przędzy (barwienie w masie). Metodologia zaproponowana w poszczególnych sprawozdaniach pozwala na rozróżnienie tkanin z włókien poliestrowych barwionych na czarno w masie od innych tkanin z włókien poliestrowych barwionych na czarno powierzchniowo. Sprawozdania te nie wykazały jednak, by gatunek do produkcji taśm był jedynym możliwym gatunkiem tkaniny z włókien poliestrowych barwionych na czarno w masie. Dlatego też sprawozdania nie wskazały żadnego sposobu na odróżnienie gatunku do produkcji taśm od tkanin z włókien poliestrowych barwionych na czarno w masie. Sprawozdania te wręcz potwierdziły, że tkaniny z włókien poliestrowych barwione w masie również byłyby odporne na próby odbarwiania z użyciem rozpuszczalnika. W związku z powyższym odporności na rozpuszczalnik nie można uznać za wyjątkową cechę odróżniającą gatunek do produkcji taśm od innych rodzajów tkanin z włókien poliestrowych i zarzut ten musiał zostać odrzucony.
- (40) W świetle powyższego stwierdzono, że pomimo pewnych różnic brak jest właściwości fizycznych, technicznych lub chemicznych, które pozwalałyby na wyraźne odróżnienie gatunku do produkcji taśm od innych rodzajów tkanin z włókien poliestrowych.

4.2.2. Proces produkcji

- (41) Dochodzenie wykazało, że do wytwarzania gatunku do produkcji taśm i innych rodzajów tkanin z włókien poliestrowych można wykorzystać te same urządzenia produkcyjne, ponieważ do tkania wszystkich rodzajów tkanin z włókien poliestrowych stosuje się te same krosna, a proces wykańczania jest zasadniczo zlecany podwykonawcom, zarówno w przypadku gatunku do produkcji taśm, jak i innych rodzajów tkanin z włókien poliestrowych. W rzeczywistości wszyscy producenci gatunku do produkcji taśm, którym złożono wizytę w czasie dochodzenia, wytwarzają zarówno gatunek do produkcji taśm, jak i inne rodzaje tkanin z włókien poliestrowych.

- (42) Dochodzenie wykazało jednak, że istnieją pewne różnice pomiędzy wykończeniem gatunku do produkcji taśm a wykończeniem innych rodzajów tkanin z włókien poliestrowych. Jako że gatunek do produkcji taśm jest na końcu pokrywany klejem, tkanina zostaje przed sprzedażą z jednej strony sprasowana w taki sposób, by warstwa kleju przylegała wyłącznie z niespłaszczonej strony (tzw. kalandrowanie). Ponadto gatunek do produkcji taśm nie wymaga barwienia lub zadrukowywania w celu uzyskania czarnego koloru, tak jak ma to miejsce w przypadku innych barwionych rodzajów tkanin z włókien poliestrowych. Istnieje jednak wiele sposobów wykańczania innych rodzajów tkanin z włókien poliestrowych, a mimo to wszystkie te rodzaje zostały uznane w dochodzeniu pierwotnym za jeden produkt.
- (43) Po ostatecznym ujawnieniu wnioskodawca stwierdził, że te same urządzenia produkcyjne nie są podstawą do uznania tkanin z włókien poliestrowych wykonanych z wcześniej barwionej przędzy za jeden produkt.
- (44) W odniesieniu do tego zarzutu przypomina się, jak zaznaczono w motywie 28, iż główną podstawą do ustalenia, czy gatunek do produkcji taśm i inne rodzaje tkanin z włókien poliestrowych należy uznać za jeden produkt, czy za dwa różne produkty, są ich właściwości fizyczne, techniczne lub chemiczne. Można jednak zbadać inne kryteria pomocnicze, takie jak proces produkcji oraz wymiennosc pomiędzy poszczególnymi rodzajami produktu. W odniesieniu do tego zarzutu zauważono również, iż celem niniejszego dochodzenia nie jest zbadanie, czy tkaniny z włókien poliestrowych wykonane z wcześniej barwionej przędzy stanowią część produktu objętego postępowaniem, lecz bardziej szczegółowo, czy gatunek do produkcji taśm stanowi część produktu objętego postępowaniem. W związku z tym zarzut ten musiał zostać odrzucony.
- (45) Wnioskodawca stwierdził również, że istnieją różnice w procesie produkcyjnym, ponieważ w celu wyprodukowania gatunku do produkcji taśm wykorzystywany jest inny surowiec i nie ma potrzeby dalszego barwienia lub zadrukowywania, co odróżnia ten gatunek od innych rodzajów tkanin z włókien poliestrowych.
- (46) W odniesieniu do zarzutu dotyczącego różnic w wykorzystywanych surowcach wskazano już w motywie 29, że surowiec wykorzystywany w wytwarzaniu gatunku do produkcji taśm jest nieco inny od innych wcześniej barwionych przędz wykorzystywanych do tkania tkanin z włókien poliestrowych, ponieważ zawiera niewielką ilość węgla. Przypomina się jednak, że wszystkie strony, w tym również wnioskodawca, zgodziły się, iż dokonanie pomiaru zawartości węgla w tkaninie wykończonej jest niemożliwie, w związku z czym nie jest również możliwe wykrycie tej nieznacznej różnicy surowców w produkcie końcowym. Dlatego też zarzut ten musiał zostać odrzucony.
- (47) Wnioskodawca stwierdził również, iż brak barwienia lub zadrukowania został już wykorzystany do wykluczenia tzw. tkanin surowych z zakresu środków, a zatem to samo powinno odnosić się do gatunku do produkcji taśm.
- (48) W odniesieniu do zarzutu dotyczącego braku etapu barwienia lub drukowania w procesie produkcyjnym wykończonego gatunku do produkcji taśm zauważa się, że to samo odnosi się do tkanin z włókien poliestrowych wykonanych z wcześniej barwionych przędz, a tkaniny z włókien poliestrowych wykonane z wcześniej barwionych przędz stanowią część produktu objętego postępowaniem. Tkaniny surowe rzeczywiście zostały uznane za inny produkt niż tkaniny z włókien poliestrowych, lecz gatunek do produkcji taśm nie może zostać uznany za tkaninę surową, jako że jego produkcja obejmuje kilka czynności wykończeniowych po tkaniu, takich jak kalandrowanie (wyjaśnione w motywie 42) i dekatyzację (obróbka ciepłem, aby zapobiec kurczeniu się tkaniny) oraz odklejanie (poddanie tkaniny kąpieli w celu usunięcia substancji wzmacniającej dodanej do przędzy przed tkaniem). Dlatego też zarzut ten musiał zostać odrzucony.
- (49) W świetle powyższego stwierdzono, że proces produkcji gatunku do produkcji taśm jest bardzo podobny do procesu produkcji innych rodzajów tkanin z włókien poliestrowych.
- 4.2.3. *Różnice w cenie*
- (50) Zgodnie ze sprawdzonymi informacjami zebranymi w czasie dochodzenia, nie ma wyraźnej różnicy pomiędzy ceną gatunku do produkcji taśm a ceną barwionych na czarno tkanin z włókien poliestrowych: wyższe koszty surowca stosowanego w wytwarzaniu gatunku do produkcji taśm wydają się być kompensowane brakami kosztów wynikających z barwienia lub zadrukowywania. Dlatego też, inaczej niż stwierdził wnioskodawca w swoim wniosku o dokonanie przeglądu, gatunek do produkcji taśm nie może być w porównaniu z innymi rodzajami tkanin z włókien poliestrowych uznawany za produkt o dużej wartości dodanej.
- 4.2.4. *Zastosowania końcowe i wymienne stosowanie*
- (51) Przyznaje się, że gatunek do produkcji taśm jest stosowany głównie w wytwarzaniu taśmy przylepnej do izolowania przewodów w przemyśle motoryzacyjnym. Gatunek do produkcji taśm jest w tym celu stosowany dość powszechnie, co potwierdzają katalogi największych we Wspólnocie producentów taśmy przylepnej do zastosowań motoryzacyjnych. Inne rodzaje tkanin z włókien poliestrowych również mogą być wykorzystywane do produkcji barwionej taśmy przylepnej dla przemysłu motoryzacyjnego, ale do innych zastosowań, na przykład oznaczania.

- (52) W czasie dochodzenia stwierdzono jednak co najmniej jedno inne ewentualne zastosowanie gatunku do produkcji taśm: gatunek do produkcji taśm może mieć powierzchnię zabarwioną na kolor srebrny, w którym to przypadku służy do produkcji nieprzejrzystych żaluzji okiennych do przyczep kempingowych. W trakcie dochodzenia stwierdzono, że gatunek do produkcji taśm do tego szczególnego zastosowania jest obecnie sprzedawany. Przypomina się, że tkaniny z włókien poliestrowych mogą być wykorzystywane do wielu rodzajów zastosowań innych niż produkcja odzieży, m.in. do produkcji tkanin na zasłony, toreb, obić tapicerskich, mebli biurowych itd., o czym świadczą dostępne publicznie informacje. Ponadto jedna zainteresowana strona twierdziła, że gatunek do produkcji taśm może być wykorzystywany w produkcji tkanin odzieżowych, np. jako podszewka. Co więcej, biorąc pod uwagę ograniczoną współpracę producentów gatunku do produkcji taśm w ChRL, nie można wykluczyć istnienia innych możliwych zastosowań gatunku do produkcji taśm.
- (53) Należy również zauważyć, że właściwości techniczne gatunku do produkcji taśm pozwalają na stosowanie go do obicia tapicerskiego siedzisk, co czyni go wymiennym z innymi rodzajami tkanin z włókien poliestrowych wykorzystywanych w tym celu i włącza go w zakres środków antidumpingowych.
- (54) Po ostatecznym ujawnieniu wnioskodawca stwierdził, że cechy szczególne gatunku do produkcji taśm są przystosowywane do konkretnego zastosowania w przemyśle motoryzacyjnym oraz że pakowanie go w przemysłowe zwoje Jumbo o długości 3 500 m czyni z niego produkt o charakterze czysto technicznym, nie do zastosowania w przemyśle odzieżowym, gdzie operuje się zwojami o długości do 100 m. Wnioskodawca stwierdził również, że tkaniny o zabarwionej na srebrno powierzchni nie wchodzą w zakres środków antidumpingowych nałożonych na tkaniny z włókien poliestrowych i w związku z tym nie powinny być porównywane z gatunkiem do produkcji taśm w ramach przeglądu dotyczącego zakresu tego produktu.
- (55) W odniesieniu do tego zarzutu przyznano już w motywie 51, że główne zastosowanie gatunku do produkcji taśm, jakie stwierdzono w trakcie dochodzenia, odnosi się do izolowania przewodów w przemyśle motoryzacyjnym. W czasie dochodzenia stwierdzono jednak co najmniej jedno inne zastosowanie gatunku do produkcji taśm: gatunek do produkcji taśm o zabarwionej na srebrno powierzchni stosowany w produkcji nieprzejrzystych żaluzji okiennych do przyczep kempingowych. Rzeczywiście, tak jak twierdził wnioskodawca, tkaniny o zabarwionej na srebrno powierzchni nie wchodzą w zakres środków antidumpingowych nałożonych na tkaniny z włókien poliestrowych na tej samej zasadzie, jak taśma przylepna nie wchodzi w ich zakres, jako że obydwa te wyroby są produktami końcowymi gatunku do produkcji taśm. Tkanina z gatunku do produkcji taśm stanowi w obu przypadkach składnik produkcji żaluzji okiennych (po pokryciu zabarwioną na srebrno warstwą) lub taśmy przylepnej (po pokryciu warstwą kleju) i w związku z tym potwierdzono, że istnieje co najmniej jedno inne niż izolacja przewodów w przemyśle motoryzacyjnym możliwe zastosowanie gatunku do produkcji taśm. W odniesieniu do zarzutu dotyczącego pakowania gatunku do produkcji taśm zauważa się, że istnieje również możliwość nawijania gatunku do produkcji taśm na mniejsze zwoje, gdyby istniało inne zapotrzebowanie niż to w przemyśle motoryzacyjnym. Dlatego też zarzuty te musiały zostać odrzucone.
- (56) Wnioskodawca zgłosił również wątpliwości co do możliwości zastosowania gatunku do produkcji taśm do produkcji podszewek oraz zaproponował przeprowadzenie w tej kwestii konsultacji z niezależnym instytutem specjalizującym się w wyrobach włókienniczych. Jednocześnie zakwestionował możliwość wykorzystania gatunku do produkcji taśm w produkcji obić tapicerskich siedzisk ze względu na niską wytrzymałość tego gatunku na rozciąganie oraz na fakt, iż takie zastosowanie powodowałoby u osoby siedzącej na takim siedzisku większą potliwość.
- (57) Zauważa się, że, ponieważ argumenty dotyczące zastosowania gatunku do produkcji taśm w produkcji podszewek lub obić tapicerskich przedstawione przez zainteresowane strony były ze sobą sprzeczne, możliwość zastosowania gatunku do produkcji taśm w przemyśle odzieżowym nie została wystarczająco dowiedziona. Stwierdzono jednak co najmniej jedno inne możliwe zastosowanie gatunku do produkcji taśm: do produkcji zabarwionych na srebrno żaluzji okiennych. Przypomina się, że środki antidumpingowe nałożone w wyniku dochodzenia pierwotnego obejmują tkaniny z włókien poliestrowych przeznaczonych do wszelkich zastosowań, a nie tylko do zastosowania w przemyśle odzieżowym. Dlatego też zarzut ten musiał zostać odrzucony.
- (58) W świetle powyższego stwierdzono, że gatunek do produkcji taśm oraz inne rodzaje tkanin z włókien poliestrowych mogą być przynajmniej częściowo stosowane wymiennie.

4.2.5. Wniosek

- (59) Na podstawie powyższych ustaleń uznaje się, że wszelkie różnice pomiędzy gatunkiem do produkcji taśm a innymi rodzajami tkanin z włókien poliestrowych nie są na tyle duże, by prowadziły do wniosku, że gatunek do produkcji tkanin jest innym produktem, o wyraźnie różnorodnych właściwościach fizycznych, technicznych lub chemicznych. Należy więc uznać, że gatunek do produkcji taśm i inne rodzaje tkanin z włókien poliestrowych stanowią jeden produkt w rozumieniu rozporządzenia podstawowego.

5. INNE UWAGI

- (60) Niektóre strony stwierdziły, że ocena szkody oraz interesu Wspólnoty w zakresie gatunku do produkcji taśm nie zostały prawidłowo przeprowadzone w ramach dochodzenia pierwotnego, ponieważ nie zidentyfikowano wówczas żadnego wspólnotowego producenta gatunku do produkcji taśm oraz ponieważ przemysłowi motoryzacyjnemu nie dano możliwości zgłoszenia uwag do wniosku w sprawie nałożenia środków na gatunek do produkcji taśm.

- (61) W odpowiedzi na ten zarzut zauważa się, że nie wykazano braku producentów wspólnotowych gatunku do produkcji taśm i że nie można wykluczyć, iż w dochodzeniu pierwotnym badano przypadek gatunku do produkcji taśm, nie wyodrębniając go. W każdym przypadku należy podkreślić, że środki mogą zostać nałożone na produkt, nawet jeśli nie wszystkie jego podtypy zostały osobno zbadane.
- (62) W odniesieniu do bieżącego dochodzenia przypomina się, iż celem tego dochodzenia jest rozstrzygnięcie, czy gatunek do produkcji taśm powinien być postrzegany jako inny produkt niż inne rodzaje tkanin z włókien poliestrowych, a nie przeprowadzenie oceny szkody spowodowanej względem przemysłu wspólnotowego ani przeprowadzenie oceny interesu Wspólnoty. Należy jednak podkreślić, że dochodzenie wykazało, iż istnieje co najmniej jeden producent wspólnotowy gatunku do produkcji taśm zaopatrujący rynek od roku 2008, który od wielu lat bierze udział w produkcji niewykończonego gatunku do produkcji taśm. W okresie badanym we Wspólnocie funkcjonowało również co najmniej jeszcze jedno przedsiębiorstwo biorące udział w produkcji niewykończonego gatunku do produkcji taśm. Należy również zauważyć, że w trakcie bieżącego dochodzenia nawiązano kontakt z organem przedstawicielskim przemysłu motoryzacyjnego (Europejskim Stowarzyszeniem Producentów Samochodów), który stwierdził, że przemysł ten nie jest zainteresowaną stroną. Dlatego też zarzut ten musiał zostać odrzucony.

6. WNIOSKI DOTYCZĄCE ZAKRESU PRODUKTU

- (63) Wyszczególnione powyżej ustalenia wskazują, iż, pomimo pewnych różnic, gatunek do produkcji taśm i inne rodzaje produktu objętego środkami mają te same podstawowe właściwości fizyczne, techniczne i chemiczne. Ponadto nie udało się wykazać, że gatunek do produkcji taśm ma jedno możliwe zastosowanie i że

gatunek do produkcji taśm oraz inne rodzaje produktu objęte środkami nie mogą być stosowane zamiennie. Dlatego też uznano, iż gatunek do produkcji taśm oraz inne rodzaje tkanin z włókien poliestrowych należy uznać jeden produkt oraz iż częściowy przegląd okresowy środków antydumpingowych stosowanych wobec przywozu niektórych wykończonych tkanin z włókien poliestrowych pochodzących z ChRL należy zakończyć bez wprowadzania zmian do obowiązujących środków.

- (64) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i okolicznościach, na których podstawie poczyniono powyższe ustalenia. Wyznaczono również termin, w którym strony miały możliwość przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji.
- (65) Ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone, lecz nie doprowadziły one do zmiany przyjętych ustaleń o pozostawieniu bez zmian zakresu obowiązujących środków antydumpingowych na przywóz tkanin z włókien poliestrowych w zakresie definicji produktu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Częściowy przegląd okresowy środków antydumpingowych stosowanych wobec przywozu niektórych wykończonych tkanin z włókien poliestrowych pochodzących z ChRL zostaje niniejszym zakończony, a obowiązujące środki antydumpingowe pozostają bez zmian.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 września 2009 r.

W imieniu Rady
C. BILDT
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 863/2009**z dnia 21 września 2009 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 22 września 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 września 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MK	36,7
	ZZ	36,7
0707 00 05	MK	33,2
	TR	109,8
	ZZ	71,5
0709 90 70	TR	87,1
	ZZ	87,1
0805 50 10	AR	123,6
	CL	134,9
	TR	105,0
	UY	117,8
	ZA	86,3
	ZZ	113,5
0806 10 10	IL	115,4
	TR	94,9
	ZZ	105,2
0808 10 80	AR	124,5
	BR	71,0
	CL	72,9
	NZ	82,0
	US	81,3
	ZA	73,6
	ZZ	84,2
0808 20 50	CN	92,9
	TR	110,2
	ZA	71,1
	ZZ	91,4
0809 30	TR	118,2
	US	243,3
	ZZ	180,8
0809 40 05	IL	112,9
	ZZ	112,9

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 864/2009**z dnia 21 września 2009 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca września 2009 r. w ramach kontyngentów taryfowych na przywóz mięsa drobiowego, otwartych rozporządzeniem (WE) nr 533/2007**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

a także mając na uwadze, co następuje:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 533/2007 z dnia 14 maja 2007 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi w sektorze mięsa drobiowego ⁽³⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

(1) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 533/2007 otwarto kontyngenty taryfowe na przywóz produktów sektora mięsa drobiowego.

(2) Ilości, w odniesieniu do których w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca września 2009 r. złożono wnioski o wydanie pozwoleń na przywóz w podokresie od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2009 r., przewyższają w przypadku niektórych kontyngentów ilości dostępne. Należy zatem określić, na jakie ilości pozwolenia na przywóz mogą być wydawane, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do wniosków o wydanie pozwoleń na przywóz złożonych na podokres od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2009 r. na mocy rozporządzenia (WE) nr 533/2007 ustala się współczynniki przydziału wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 22 września 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 września 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.⁽³⁾ Dz.U. L 125 z 15.5.2007, s. 9.

ZAŁĄCZNIK

Nr grupy	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału dla wniosków o pozwolenia na przywóz złożonych w odniesieniu do podokresu od dnia 1.10.2009-31.12.2009 (%)
P1	09.4067	1,443361
P2	09.4068	3,86127
P3	09.4069	0,754159
P4	09.4070	8,163486

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 865/2009**z dnia 21 września 2009 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca września 2009 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 539/2007 na niektóre produkty w sektorze jaj i albumin jaj**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 539/2007 z dnia 15 maja 2007 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi w sektorze jaj i albumin jaj ⁽³⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 539/2007 otwarto kontyngenty taryfowe na przywóz produktów sektora jaj i albumin jaj.

- (2) Ilości, w odniesieniu do których w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca września 2009 r. złożono wnioski o wydanie pozwoleń na przywóz w podokresie od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2009 r., przewyższają w przypadku niektórych kontyngentów ilości dostępne. Należy zatem określić, na jakie ilości pozwolenia na przywóz mogą być wydawane, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do wniosków o wydanie pozwoleń na przywóz złożonych na podokres od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2009 r. na mocy rozporządzenia (WE) nr 539/2007 ustala się współczynniki przydziału wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 22 września 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 września 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 128 z 16.5.2007, s. 19.

ZAŁĄCZNIK

Nr grupy	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału dla wniosków o pozwolenia na przywóz złożonych w odniesieniu do podokresu od dnia 1.10.2009-31.12.2009 (%)
E2	09.4401	25,641128

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 866/2009**z dnia 21 września 2009 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca września 2009 r. w ramach kontyngentu taryfowego na przywóz mięsa drobiowego, otwartego rozporządzeniem (WE) nr 1385/2007**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1385/2007 z dnia 26 listopada 2007 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 774/94 w odniesieniu do otwarcia i zarządzania niektórymi wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi z sektora mięsa drobiowego ⁽³⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

Ilości, w odniesieniu do których w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca września 2009 r. złożono wnioski o wydanie pozwoleń na przywóz w podokresie od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2009 r., przewyższają w przypadku niektórych kontyngentów ilości dostępne. Należy zatem określić, na jakie ilości pozwoleń na przywóz mogą być wydawane, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do wniosków o wydanie pozwoleń na przywóz złożonych na podokres od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2009 r. na mocy rozporządzenia (WE) nr 1385/2007 ustala się współczynniki przydziału wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 22 września 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 września 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 309 z 27.11.2007, s. 47.

ZAŁĄCZNIK

Nr grupy	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału dla wniosków o pozwolenia na przywóz złożonych w odniesieniu do podokresu od dnia 1.10.2009-31.12.2009 (%)
1	09.4410	0,489018
3	09.4412	0,52034
4	09.4420	0,630128
5	09.4421	11,236147
6	09.4422	0,697231

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 867/2009**z dnia 21 września 2009 r.****zmieniające i poprawiające rozporządzenie (WE) nr 1242/2008 ustanawiające wspólnotową typologię gospodarstw rolnych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady nr 79/65/EWG z dnia 15 czerwca 1965 r. ustanawiające sieć zbierania danych rachunkowych o dochodach i prowadzonej działalności gospodarczej gospodarstw rolnych w Europejskiej Wspólnocie Gospodarczej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 4, art. 6 ust. 2 oraz art. 7 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W części C załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1242/2008⁽²⁾ zamieszczono definicje typów rolniczych. W oparciu o te definicje niektóre gospodarstwa rolne specjalizujące się w chowie zwierząt żywnościowych w systemie wypasowym nie mogą być sklasyfikowane według typu rolniczego, a w odniesieniu do innych gospodarstw uzyskana klasyfikacja nie jest najwłaściwsza.
- (2) W części B załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1242/2008 określono zasady dotyczące grupowania według klas wielkości ekonomicznej gospodarstw. Zasady te ograniczają możliwości państw członkowskich w zakresie ustanawiania odpowiedniejszych planów wyboru.
- (3) W niektórych opisach i nazwach użytych w załączniku I i w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1242/2008 brakuje czytelności i w związku z tym należy je doprecyzować.
- (4) Opisy i kody niektórych produktów, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1242/2008, i które wymieniono w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 868/2008 z dnia 3 września 2008 r. w sprawie formatu sprawoz-

dania dla określania dochodów z gospodarstw rolnych oraz analizy ich działalności gospodarczej⁽³⁾, zmieniono rozporządzeniem (WE) nr 781/2009 z dnia 27 sierpnia 2009 r.

- (5) Ponadto w niektórych wersjach językowych należy sprostować nazwy niektórych typów rolniczych stosowane w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1242/2008. W celu zwiększenia spójności z nazwy typu rolniczego należy usunąć wyraz gospodarstwo, a dla większej zrozumiałości w nazwach niektórych typów rolniczych należy zastąpić niektóre wyrazy związane z kategoriami drobiu.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić i poprawić rozporządzenie (WE) nr 1242/2008.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Wspólnoty ds. Sieci Danych Rachunkowych z Gospodarstw Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach I, II i IV do rozporządzenia (WE) nr 1242/2008 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Rozporządzenie stosuje się od roku obrachunkowego 2010 w odniesieniu do sieci danych rachunkowych z gospodarstw rolnych, a w odniesieniu do badań struktury gospodarstw rolnych – od badania w 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 września 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. 109 z 23.6.1965, s. 1859/65.

⁽²⁾ Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 237 z 4.9.2008, s. 18.

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I, II i IV do rozporządzenia (WE) nr 1242/2008 wprowadza się następujące zmiany:

1) W załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

a) w części A „Schemat klasyfikacji” wprowadza się następujące zmiany:

(i) w podczęści „Wyspecjalizowane gospodarstwa rolne – uprawy” kolumna trzecia „Szczegółowy typ rolniczy” wprowadza się następujące zmiany:

— pkt 361 otrzymuje brzmienie:

„361. Specjalizujące się w uprawie owoców (innych niż cytrusowe, tropikalne i subtropikalne oraz orzechy);

— pkt 364 otrzymuje brzmienie:

„364. Specjalizujące się w uprawie owoców tropikalnych i subtropikalnych”;

— pkt 365 otrzymuje brzmienie:

„365. Specjalizujące się w uprawie mieszanej owoców, owoców cytrusowych, owoców tropikalnych i subtropikalnych oraz orzechów”;

(ii) [dotyczy wyłącznie hiszpańskiej, duńskiej, angielskiej, łotewskiej, litewskiej i węgierskiej wersji językowej];

(iii) w podczęści „Gospodarstwa mieszane” kolumna pierwsza „Ogólny typ rolniczy” pkt „7. Gospodarstwa mieszane – różne zwierzęta” otrzymuje brzmienie „7. Różne zwierzęta”.

b) w zamieszczonej w części B.I tabeli „Zgodność między pozycjami w badaniach struktury gospodarstw rolnych oraz w sprawozdaniu z gospodarstwa rolnego w ramach Sieci Danych Rachunkowych z Gospodarstw Rolnych (FADN)” wiersze 2.01.12.01 i 2.01.12.02 otrzymują brzmienie:

„2.01.12.01.	Grunty ugorowane bez dopłat	315. Grunty ugorowane bez dopłat
2.01.12.02.	Grunty ugorowane objęte dopłatami, nieużytkowane gospodarczo	316. Grunty ugorowane objęte dopłatami”

c) w części C „Definicja typów” wprowadza się następujące zmiany:

(i) w podczęści „Wyspecjalizowane gospodarstwa rolne – uprawy” wprowadza się następujące zmiany:

(aa) W pierwszej kolumnie „Typy rolnicze” podkolumna trzecia „Szczegółowe” wprowadza się następujące zmiany:

— pkt 361 otrzymuje brzmienie:

„361. Specjalizujące się w uprawie owoców (innych niż cytrusowe, tropikalne i subtropikalne oraz orzechy);

— pkt 364 otrzymuje brzmienie:

„364. Specjalizujące się w uprawie owoców tropikalnych i subtropikalnych”;

— pkt 365 otrzymuje brzmienie:

„365. Specjalizujące się w uprawie mieszanej owoców, owoców cytrusowych, owoców tropikalnych i subtropikalnych oraz orzechów”;

(ab) w drugiej kolumnie „Definicja” kod „3 Specjalizujące się w uprawach trwałych” wiersz jedenasty „Owoce podzwrotnikowych stref klimatycznych > 2/3” zachowuje w wersji polskiej dotychczasowe brzmienie „Owoce podzwrotnikowych stref klimatycznych > 2/3”;

(ii) w podczęści „Gospodarstwa wyspecjalizowane – produkcja zwierzęca” wprowadza się następujące zmiany:

(aa) wiersze 45–48 otrzymują brzmienie:

„45	Specjalizujące się w chowie bydła mlecznego	450	Specjalizujące się w chowie bydła mlecznego	Krowy mleczne > 3/4 całości zwierząt żywionych w systemie wypasowym; zwierzęta żywione w systemie wypasowym > 1/10 zwierząt żywionych w systemie wypasowym i roślin pastewnych	3.02.06. > 3/4 GL; GL > 1/10 P4
46	Specjalizujące się w chowie bydła – chów i opas	460	Specjalizujące się w chowie bydła – chów i opas	Wszelkie bydło (np. byczki i jałówki poniżej 1 roku, byczki i jałówki w wieku 1–2 lat i bydło w wieku 2 lat i więcej (byki, jałówki, krowy mleczne i pozostałe krowy)) > 2/3 zwierząt żywionych w systemie wypasowym; krowy mleczne ≤ 1/10 zwierząt żywionych w systemie wypasowym; zwierzęta żywione w systemie wypasowym > 1/10 zwierząt żywionych w systemie wypasowym i roślin pastewnych	P46 > 2/3 GL; 3.02.06. ≤ 1/10 GL; GL > 1/10 P4
47	Bydło – produkcja mleka, chów i opas łącznie	470	Bydło – produkcja mleka, chów i opas łącznie	Wszelkie bydło > 2/3 zwierząt żywionych w systemie wypasowym; krowy mleczne > 1/10 zwierząt żywionych w systemie wypasowym; zwierzęta żywione w systemie wypasowym > 1/10 zwierząt żywionych w systemie wypasowym i roślin pastewnych; wyłączając te gospodarstwa w klasie 45	P46 > 2/3 GL; 3.02.06. > 1/10 GL; GL > 1/10 P4; wyłączając 45
48	Owce, kozy i inne zwierzęta żywione w systemie wypasowym			Gospodarstwa w klasie 4, wyłączając gospodarstwa w klasach 45, 46 i 47	
		481	Specjalizujące się w chowie owiec	Owce > 2/3 zwierząt żywionych w systemie wypasowym; zwierzęta żywione w systemie wypasowym > 1/10 zwierząt żywionych w systemie wypasowym i roślin pastewnych	3.03.01. > 2/3 GL; GL > 1/10 P4
		482	Owce i bydło łącznie	Wszelkie bydło > 1/3 zwierząt żywionych w systemie wypasowym, owce > 1/3 zwierząt żywionych w systemie wypasowym oraz zwierzęta żywione w systemie wypasowym > 1/10 zwierząt żywionych w systemie wypasowym i roślin pastewnych	P46 > 1/3 GL; 3.03.01. > 1/3 GL; GL > 1/10 P4
		483	Specjalizujące się w chowie kóz	Kozy > 2/3 zwierząt żywionych w systemie wypasowym; zwierzęta żywione w systemie wypasowym > 1/10 zwierząt żywionych w systemie wypasowym i roślin pastewnych	3.03.02. > 2/3 GL; GL > 1/10 P4
		484	Różne zwierzęta żywione w systemie wypasowym	Gospodarstwa w klasie 48, wyłączając gospodarstwa w klasach 481, 482 i 483”	

(ab) dotyczy wyłącznie hiszpańskiej, duńskiej, angielskiej, łotewskiej, litewskiej i węgierskiej wersji językowej;

(ac) wiersz 53 otrzymuje brzmienie:

„53	Różne zwierzęta żywione paszami treściwymi łącznie	530	Różne zwierzęta żywione paszami treściwymi łącznie	Gospodarstwa w klasie 5, wyłączając gospodarstwa w klasach 51i 52”	
-----	--	-----	--	--	--

(iii) W podczęści „Gospodarstwa mieszane” wprowadza się następujące zmiany:

(aa) w pierwszej kolumnie „Typy rolnicze” podkolumna pierwsza „Ogólne” kod „7. Gospodarstwa mieszane – różne zwierzęta” otrzymuje brzmienie „7. Różne zwierzęta”.

(ab) wiersz „8. Różne uprawy i zwierzęta łącznie” otrzymuje brzmienie:

„8	Różne uprawy i zwierzęta łącznie				Gospodarstwa wykluczone z klas 1 do 7 oraz z klasy 9”
----	----------------------------------	--	--	--	---

(ac) wiersz „843 Pszczelarstwo” otrzymuje brzmienie:

				„843	Pszczelarstwo	Pszczoly > 2/3	3.07. > 2/3”
--	--	--	--	------	---------------	----------------	--------------

(iv) w podczęści „Gospodarstwa niesklasyfikowane” wiersz 9 otrzymuje brzmienie:

„9	Gospodarstwa niesklasyfikowane	90	Gospodarstwa niesklasyfikowane	900	Gospodarstwa niesklasyfikowane	Gospodarstwa niesklasyfikowane	Całkowita standardowa produkcja = 0”
----	--------------------------------	----	--------------------------------	-----	--------------------------------	--------------------------------	--------------------------------------

(2) W załączniku II część B akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Zasady ustanowione do stosowania w zakresie Sieci Danych Rachunkowych z Gospodarstw Rolnych oraz badań gospodarstw rolnych Wspólnoty mogą stanowić, że klasy wielkości II i III lub III i IV, IV i V, lub od III do V, VI do VII, VIII i IX, X i XI, od XII do XIV lub od X do XIV grupuje się razem.”

(3) W załączniku IV pkt 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) Podział geograficzny

— SP ustala się przynajmniej na podstawie jednostek geograficznych, które są wykorzystywane przy wspólnotowych badaniach struktury gospodarstw rolnych oraz w ramach Sieci Danych Rachunkowych z Gospodarstw Rolnych. Jednostki geograficzne oparte są na ogólnej nomenklaturze dotyczącej jednostek terytorialnych do celów statystycznych (NUTS) określonej w rozporządzeniu (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾. Jednostki te opisano jako przegrupowanie regionów NUTS 3. Obszarów o niekorzystnych warunkach gospodarowania oraz obszarów górskich nie traktuje się jako jednostek geograficznych.

— Nie określa się żadnych SP dla działalności, których nie prowadzi się w danym regionie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 154 z 21.6.2003, s. 1.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 868/2009**z dnia 21 września 2009 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 748/2008 w sprawie otwarcia kontyngentu taryfowego na przywóz mrożonych cienkich przepon wołowych objętych kodem CN 0206 29 91 i zarządzania nim oraz rozporządzenie (WE) nr 810/2008 otwierające kontyngenty taryfowe na wysokiej jakości świeżą, chłodzoną i mrożoną wołowinę i mrożone mięso bawole oraz ustalające zarządzanie nimi**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1095/96 z dnia 18 czerwca 1996 r. w sprawie wprowadzania koncesji określonych w harmonogramie CXL sporządzonym w wyniku zakończenia negocjacji GATT XXIV.6 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 748/2008 ⁽²⁾ przed przywozem wołowiny i cielęciny do Wspólnoty muszą być wydane świadectwa autentyczności w odniesieniu do mięsa pochodzącego z Argentyny. Wykaz organów upoważnionych do wystawiania tych świadectw w Argentynie znajduje się w załączniku III do wymienionego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 810/2008 ⁽³⁾ stanowi, że przed przywozem wołowiny i cielęciny do Wspólnoty muszą być wydane świadectwa autentyczności. Wykaz organów upoważnionych do wystawiania tych świadectw w krajach wywozu znajduje się w załączniku II do wymienionego rozporządzenia.
- (3) Argentyna zmieniła nazwę organu wydającego świadectwa autentyczności zgodnie z rozporządzeniami (WE) nr 748/2008 i (WE) nr 810/2008.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 748/2008 i (WE) nr 810/2008.

(5) Aby uniknąć sytuacji, w której nazwa organu wymieniona w ostatnio wydanych świadectwach autentyczności nie jest zgodna z nazwą organu wymienionego w rozporządzeniach (WE) nr 748/2008 i (WE) nr 810/2008, niniejsze rozporządzenie powinno stosować się od dnia 22 lipca 2009 r. – daty kiedy Argentyna poinformowała Komisję o nowej nazwie.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 748/2008 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 810/2008 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 22 lipca 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 września 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 146 z 20.6.1996, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 202 z 31.7.2008, s. 28.

⁽³⁾ Dz.U. L 219 z 14.8.2008, s. 3.

ZAŁĄCZNIK I

Załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 748/2008 otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK III

Wykaz organów upoważnionych do wystawiania świadectw autentyczności w Argentynie

Oficina Nacional de Control Comercial Agropecuario (ONCCA):

dla przepon cienkich pochodzących z Argentyny, jak wyszczególniono w art. 1 ust. 3 lit. a).”.

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 810/2008 tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„— Oficina Nacional de Control Comercial Agropecuario (ONCCA):

na mięso pochodzące z Argentyny i odpowiadające definicji podanej w art. 2 lit. a).”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 869/2009**z dnia 21 września 2009 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 838/2009 ustalające należności celne przywozowe w sektorze
zbóż mające zastosowanie od dnia 16 września 2009 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”⁽¹⁾),uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 16 września 2009 r. zostały ustalone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 838/2009⁽³⁾.

- (2) Ponieważ obliczona średnia należności celnych przywozowych różni się o 5 EUR/t od ustalonej należności, należy wprowadzić odpowiednią korektę należności celnych przywozowych ustalonych w rozporządzeniu (WE) nr 838/2009.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 838/2009,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załączniki I i II do rozporządzenia (WE) nr 838/2009 zastępują się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 22 września 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 września 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, s. 125.⁽³⁾ Dz.U. L 244 z 16.9.2009, s. 3.

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywózowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 22 września 2009 r.

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Należność przywózowa ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	PSZENICA twarda wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	5,86
	niskiej jakości	25,86
1001 90 91	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	ŻYTO	77,87
1005 10 90	KUKURYDZA siewna, inna niż hybryda	35,69
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	35,69
1007 00 90	Ziarno SORGO, inne niż hybryda do siewu	82,86

⁽¹⁾ W przypadku towarów przywożonych do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, importer może skorzystać z obniżki należności celnych o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym,
- 2 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Wielkiej Brytanii lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczaniu należności ustalonych w załączniku I

15.9.2009-18.9.2009

1) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

(EUR/t)

	Pszenvica zwyczajna ⁽¹⁾	Kukurydza	Pszenvica twarda wysokiej jakości	Pszenvica twarda średniej jakości ⁽²⁾	Pszenvica twarda niskiej jakości ⁽³⁾	Jęczmień
Giełda	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Notowanie	141,57	91,80	—	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	137,66	127,66	107,66	58,65
Premia za Zatokę	—	16,44	—	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	6,92	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽²⁾ Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽³⁾ Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

2) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 18,14 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora–Rotterdam: 23,51 EUR/t

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 870/2009**z dnia 21 września 2009 r.****ustanawiające zakaz połowów morskczuka w obszarach VIIIc, IX i X i w wodach WE CECAF
34.1.1. przez statki pływające pod banderą Francji**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾, w szczególności jego art. 21 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 43/2009 z dnia 16 stycznia 2009 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2009 rok i związane z nimi warunki dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe ⁽³⁾, określa kwoty na rok 2009.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2009 r.

- (3) Należy zatem zakazać połowów, zatrzymywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wyczerpanie kwoty

Kwotę połowową przyznaną na 2009 r. państwu członkowskiemu określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do stada w nim określonego uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2

Zakazy

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się połowów stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. Zakazuje się zatrzymywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki po tej dacie.

Artykuł 3

Wejście w życieNiniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 września 2009 r.

W imieniu Komisji

Fokion FOTIADIS

Dyrektor Generalny ds. Gospodarki Morskiej
i Rybołówstwa⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 22 z 26.1.2009, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Nr	16/T&Q
Państwo członkowskie	Francja
Stado	HKE/8C3411
Gatunek	Morszczuk (<i>Merluccius merluccius</i>)
Obszar	VIIIc, IX oraz X; wody WE obszaru CECAF 34.1.1
Data	30 lipca 2009 r.

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 21 października 2008 r.

w sprawie inwestycji gminy Rotterdam w kompleks Ahoy (środek pomocy C 4/08 (ex N 97/07, ex CP 91/07))

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 6018)

(Jedynie tekst w języku niderlandzkim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/713/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi artykułami ⁽¹⁾, oraz z uwzględnieniem tych uwag,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. PROCEDURA

- (1) W dniu 20 grudnia 2006 r. odbyło się spotkanie Komisji i władz Królestwa Niderlandów dotyczące inwestycji gminy Rotterdam w kompleks Ahoy przed opublikowaniem formalnego zgłoszenia środków pomocy państwa. Po spotkaniu władze Królestwa Niderlandów powiadomiły Komisję oficjalnie o inwestycji pismem z dnia 22 lutego 2007 r., które zostało zarejestrowane tego samego dnia.
- (2) Dnia 22 marca 2007 r. Komisja otrzymała w ramach powiązanej sprawy (CP 91/07) wspólną skargę ze strony Mojo Concerts BV („Mojo”) w Amsterdamie i Music Dome Exploitatie BV („Music Dome”), która wiązała się z planowaną inwestycją gminy Rotterdam w kompleks Ahoy, ale która dotyczyła również innych transakcji

przeprowadzonych już przez władze miejskie, mianowicie prywatyzacji przedsiębiorstwa Ahoy Rotterdam NV (zwanego dalej „dzierzawcą”) i wydzierżawienia kompleksu Ahoy sprywatyzowanemu podmiotowi gospodarczemu. W dniach 14 września 2007 r. i 5 października 2007 r. otrzymano uzupełniającą dokumentację od skarżących.

- (3) Pismem z dnia 16 kwietnia 2007 r. Komisja zwróciła się do władz Królestwa Niderlandów o przekazanie uwag dotyczących wyżej wymienionej skargi. Władze Królestwa Niderlandów przedstawiły swe uwagi dnia 20 czerwca 2007 r. Komisja zwróciła się do nich ponownie o dodatkowe informacje w dniach 10 sierpnia i 16 listopada 2007 r. Władze Królestwa Niderlandów dostarczyły dodatkowych informacji w dniach 17 września, 15 listopada i 7 grudnia 2007 r.
- (4) W piśmie z dnia 30 stycznia 2008 r. Komisja powiadomiła Królestwo Niderlandów o wszczęciu postępowania w odniesieniu do zgłoszonego środka na mocy art. 88 ust. 2 traktatu WE.
- (5) Przedstawiciele służb Komisji spotkali się z władzami Królestwa Niderlandów dnia 12 lutego 2008 r. Pismem z dnia 15 lutego 2008 r. władze Królestwa Niderlandów potwierdziły, że decyzja Komisji z dnia 30 stycznia 2008 r. nie zawiera żadnych poufnych informacji. W związku z tym w dniu 18 lutego 2008 r. zdecydowano o wysłaniu przedmiotowej decyzji skarżącym

⁽¹⁾ Dz.U. C 68 z 13.3.2008, s. 14.

drogą elektroniczną oraz o jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾. Komisja poprosiła zainteresowane strony o przedstawienie uwag dotyczących środka.

- (6) Pismem z dnia 28 lutego 2008 r. władze Królestwa Niderlandów zwróciły się o przedłużenie terminu odpowiedzi na decyzję Komisji do dnia 1 kwietnia 2008 r. Komisja zgodziła się na przedłużenie terminu w piśmie wysłanym i zarejestrowanym dnia 12 marca 2008 r.
- (7) W ramach postępowania wyjaśniającego zwrócono się w kwietniu 2008 r. do niezależnego konsultanta, ECORYS Nederland BV, o zbadanie określonych aspektów sprawy. Sporządzony przez niego raport został zatwierdzony przez Komisję dnia 30 maja 2008 r. ⁽³⁾.
- (8) Pismem zarejestrowanym dnia 1 kwietnia 2008 r. władze Królestwa Niderlandów przekazały swoje uwagi na temat decyzji Komisji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego.
- (9) Po rozpoczęciu postępowania Komisja otrzymała uwagi od trzech zainteresowanych stron, mianowicie od Ahoy Rotterdam NV ⁽⁴⁾, domniemanego beneficjenta pomocy państwa; Mojo i Music Dome ⁽⁵⁾, zgłaszających wspólnie uwagi; oraz osoby prywatnej ⁽⁶⁾. Dnia 17 kwietnia 2008 r. odbyło się spotkanie z Ahoy Rotterdam NV. Pismem zarejestrowanym dnia 15 maja 2008 r. Komisja przesłała uwagi zainteresowanych stron władzom Królestwa Niderlandów. Władze Królestwa Niderlandów odpowiedziały na nie pismem z dnia 20 czerwca, zarejestrowanym dnia 24 czerwca 2008 r.
- (10) Pismem zarejestrowanym dnia 24 czerwca 2008 r. przesłano władzom Królestwa Niderlandów wersję raportu niezależnego konsultanta niemającą poufnego charakteru. Władze Królestwa Niderlandów odpowiedziały pismem zarejestrowanym dnia 14 lipca 2008 r.

II. OGÓLNE INFORMACJE ORAZ OPIS ŚRODKA POMOCY

- (11) W kompleksie Ahoy w Rotterdamie, Królestwo Niderlandów, składającym się z hali widowiskowo-sportowej (Sportpaleis), sześciu hal wystawowych oraz dużego centrum konferencyjno-kongresowego, odbywają się liczne wydarzenia różnego rodzaju, takie jak wystawy, konferencje, targi handlowe, pokazy, koncerty, wydarzenia sportowe i wydarzenia o charakterze społecznym.

Dzierżawca kompleksu, Ahoy Rotterdam NV, działa również aktywnie na rynku międzynarodowym i eksportuje swoje własne tytuły targów handlowych ⁽⁷⁾.

- (12) Do dnia 1 lipca 2006 r. kompleks Ahoy był zarządzany przez Ahoy Rotterdam NV, którego jedynym udziałowcem była gmina Rotterdam. Po podjęciu decyzji o rozdzieleniu praw własności i dzierżawy, gmina pozostała właścicielem kompleksu i sprzedała, dnia 1 lipca 2006 r., prawa do dzierżawy Ahoy Rotterdam NV, poprzez wykup akcji przez kierownictwo, za 1,7 mln EUR. Biorąc pod uwagę fakt, że nie ogłoszono przetargu publicznego, cena sprzedaży została bezpośrednio ustalona na podstawie wartości rynkowej ustalonej przez niezależnego eksperta, Deloitte Financial Advisory Services BV, Real Estate Valuation w Rotterdamie („Deloitte”).
- (13) Jednocześnie gmina wydzierżawiła kompleks Ahoy dnia 1 lipca 2006 r. sprywatyzowanemu przedsiębiorstwu Ahoy Rotterdam NV na okres 15 lat, z możliwością przedłużenia. Umowa dzierżawy nałożyła na najemcę ściśle określone obowiązki w zakresie utrzymywania i promocji wielofunkcyjnego charakteru kompleksu Ahoy ⁽⁸⁾. Początkowy czynsz za dzierżawę, wynoszący 2,6 mln EUR ⁽⁹⁾ rocznie, określony w umowie najmu, został obliczony przez Deloitte bezpośrednio na podstawie wyceny rynkowej wartości najmu kompleksu Ahoy.
- (14) W ramach umowy dzierżawy gmina Rotterdam zobowiązała się do zainwestowania sumy nieprzekraczającej 42 mln EUR w renowację oraz unowocześnienie/rozbudowę hali widowiskowo-sportowej. Inwestycja ta jest przedmiotem zgłoszonego projektu. Część inwestycji gminy była przeznaczona na utrzymanie hali widowiskowo-sportowej a część na jej modernizację i rozbudowę. Nacisk położono na dostosowanie następujących elementów hali: ulepszenie akustyki, klimatyzacji, rozkładu pomieszczeń i ich dostępności, wzmocnienie konstrukcji dachu w celu zawieszenia aparatury nagłaśniającej i telebimów, ulepszenie infrastruktury zakuli-sowej i zwiększenie liczby miejsc siedzących. Początkowo planowano powiększenie pojemności hali o 5 000 miejsc siedzących. Liczba ta została obecnie zmniejszona do [...] miejsc.
- (15) Kierownictwo było zdania, że inwestycja ta jest konieczna, aby utrzymać wartość kompleksu, ale że nie doprowadziłaby do dodatkowych korzyści dla dzierżawcy. W związku z tym dyrekcja argumentowała podczas rozmów z gminą, że aspekt ten nie powinien być brany pod uwagę przy ustalaniu ceny akcji Ahoy Rotterdam NV ani wysokości czynszu za dzierżawę kompleksu Ahoy.

⁽²⁾ Zob. przypis 1.

⁽³⁾ Pismem wysłanym i zarejestrowanym dnia 30 maja 2008 r.

⁽⁴⁾ Pismem zarejestrowanym dnia 30 kwietnia 2008 r. po przedłużeniu ostatecznego terminu składania uwag na temat decyzji Komisji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

⁽⁵⁾ Pismem zarejestrowanym dnia 21 kwietnia 2008 r. po przedłużeniu ostatecznego terminu składania uwag na temat decyzji Komisji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

⁽⁶⁾ Pismem zarejestrowanym dnia 27 marca 2008 r.

⁽⁷⁾ [...] ^(*) ^(**) Informacje w nawiasach kwadratowych objęte są obowiązkiem zachowania poufności).

⁽⁸⁾ Zgodnie z art. 4.1 umowy najmu program realizowany w latach 2003/2004 i 2004/2005 (publiczne wystawy i targi handlowe, imprezy) będzie kontynuowany przez okres trwania umowy.

⁽⁹⁾ Zgodnie z umową najmu czynsz zostanie dostosowany w oparciu o najnowszy miesięczny indeks cen konsumenckich, publikowany przez centralny urząd statystyczny.

- (16) Gmina Rotterdam zgodziła się z tym argumentem i nie domagała się dostosowania ceny akcji ani ustalonej wysokości czynszu za dzierżawę. Jednakże, aby zagwarantować utrzymanie rynkowej wysokości czynszu po przeprowadzeniu planowanych inwestycji, gmina zawarła w umowie postanowienie o udziale w zyskach, zgodnie z którym Ahoy Rotterdam NV, dzierżawca, zapłaci dodatek do czynszu, jeśli marża zysku brutto przekroczy wcześniej ustalony poziom. Dopłata ta będzie należna, jeśli marża zysku brutto, pomniejszona o czynsz płatny za dany rok, przekroczy 16,5 mln EUR. Dopłata zostanie określona zgodnie z następującym schematem:

Transza	Marża zysku brutto (minus czynsz)	Dopłata
transza	16,5 mln EUR do 18 mln EUR	50 %
transza	18 mln EUR do 21 mln EUR	35 %
transza	21 mln EUR do 25 mln EUR	20 %

Wszystkie trzy transze są kumulatywne. Jeśli na przykład w danym roku marża zysku brutto pomniejszona o czynsz zapłacony gminie wyniesie 20 mln EUR, czynsz zostanie podniesiony o dopłatę składającą się z 50 % z 1,5 mln EUR (pierwsza transza) i z 35 % z 2 mln EUR (pozostała kwota przypadająca na drugą transzę), czyli w sumie o 1,45 mln EUR.

III. PRZYCZYNY, KTÓRE DOPROWADZIŁY DO WSZCZĘCIA FORMALNEGO POSTĘPOWANIA WYJAŚNIAJĄCEGO

- (17) Dnia 30 stycznia 2008 r. Komisja podjęła decyzję o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego, gdyż przekazane przez władze Królestwa Niderlandów dane nie były wystarczające, aby stwierdzić, że zgłoszona inwestycja gminy Rotterdam nie stanowiła pomocy państwa lub że pomoc ta była zgodna z traktatem WE.
- (18) Wątpliwości zgłoszone przez Komisję dotyczyły przede wszystkim faktu, czy postanowienie o udziale w zyskach, zapisane w umowie dzierżawy między Ahoy Rotterdam NV a gminą, może zapobiec otrzymaniu przez dzierżawcę kompleksu Ahoy w następstwie zgłoszonej inwestycji korzyści gospodarczych, wykraczających poza zwykłe warunki rynkowe.
- (19) W ramach procedury zbadano również sprzedaż Ahoy Rotterdam NV i wydzierżawienie kompleksu Ahoy prywatnemu przedsiębiorcy – transakcje dokonane przez gminę Rotterdam, o których władze Królestwa Niderlandów nie powiadomiły Komisji. Biorąc pod uwagę fakt, że transakcje te były ściśle powiązane ze zgłoszoną inwestycją, Komisja uznała za konieczne sprawdzenie, czy transakcje te mogły stanowić pomoc państwa. Ponadto Komisja wzięła pod uwagę fakt, że

sporządzone przez Deloitte sprawozdania dotyczące wyceny, na podstawie których dokonano transakcji, były oparte w pewnym stopniu na informacjach przekazanych przez kierownictwo Ahoy Rotterdam NV, które jako potencjalny nabywca/najemca stało przed konfliktem interesów.

- (20) W końcu Komisja wszczęła również formalne postępowanie wyjaśniające, aby umożliwić władzom Królestwa Niderlandów i zainteresowanym stronom przedstawienie uwag dotyczących jej wstępnej oceny opisanego środka oraz przekazanie Komisji ewentualnych istotnych informacji związanych z tym środkiem.

IV. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON

- (21) Po wszczęciu postępowania Komisja otrzymała uwagi od trzech zainteresowanych stron, mianowicie od Ahoy Rotterdam NV, domniemanego beneficjenta pomocy państwa; Mojo i Music Dome, zgłaszających wspólnie uwagi; oraz od osoby prywatnej⁽¹⁰⁾.
- (22) Według Ahoy Rotterdam NV sprzedaż Ahoy Rotterdam NV i dzierżawa kompleksu Ahoy zostały dokonane na zasadach co najmniej zgodnych z warunkami rynkowymi, a z punktu widzenia gminy Rotterdam – wręcz korzystniejszych od warunków rynkowych. Domniemany beneficjent wskazał w tym względzie ograniczenia i warunki zawarte w umowie dzierżawy i sprzedaży, które w dużym stopniu ograniczają wartość dzierżawy i cenę sprzedaży.
- (23) Ahoy Rotterdam NV wyjaśniło, że inwestycja w halę widowiskowo-sportową była przede wszystkim związana z utrzymaniem i renowacją i tylko w ograniczonym zakresie dotyczyła jej rozbudowy⁽¹¹⁾. O ile rozbudowa mogłaby prowadzić do poprawy perspektyw dla przedsiębiorstwa, Ahoy Rotterdam NV argumentuje na podstawie przekazanych danych finansowych, że postanowienie o udziale w zyskach gwarantowałyby gminie korzyści większe od tych, jakie wynikałyby z testu prywatnego inwestora.
- (24) Mojo i Music Dome podtrzymują stanowisko, wyrażone w skardze złożonej przed wszczęciem formalnego postępowania wyjaśniającego⁽¹²⁾, a mianowicie że zarówno zaplanowane inwestycje w kompleksie Ahoy, jak i związane z nimi transakcje (prywatyzacja przedsiębiorstwa Ahoy Rotterdam NV oraz umowa dzierżawy), stanowią niezgodną z prawem pomoc państwa.

⁽¹⁰⁾ Uwagi osoby prywatnej nie miały bezpośrednio znaczenia dla oceny pomocy, lecz były związane z motywami skargi złożonej przez Mojo i Music Dome. Z tego powodu uwagi te nie zostały wzięte pod uwagę w niniejszej decyzji.

⁽¹¹⁾ Zdaniem Ahoy Rotterdam NV, zgodnie z obecnymi planami stosunek kosztów na utrzymanie i renowację do kosztów związanych z powiększeniem pojemności wynosi 83 % do 17 %.

⁽¹²⁾ Zob. przypis 1.

- (25) Mojo i Music Dome podtrzymują argument, że planowana inwestycja stanowi korzyść dla dzierżawcy kompleksu – zwiększenie pojemności hali sportowo-widowiskowej doprowadzi mianowicie do zwiększenia przychodów dzierżawcy. Twierdzą oni, że, nawet jeśli przychody się nie zwiększą, polepszenie infrastruktury nadal będzie stanowiło przewagę konkurencyjną dla Ahoy Rotterdam NV, gdyż skorzysta ono w takim przypadku z darmowej poprawy stanu obiektu, podczas gdy każdy inny przedsiębiorca indywidualny musiałby zapłacić sam. Według nich ulepszenia umożliwią dzierżawcy zachowanie swojej pozycji na rynku lub nawet jej poprawę. Ponadto argumentują oni, że inwestycja ta nie jest rentowna dla gminy Rotterdam i że nie przeszłaby testu prywatnego inwestora.
- (26) Według Mojo i Music Dome postanowienie o udziale w zyskach nie usuwa korzyści dla dzierżawcy. Podkreślają oni, że ostateczne postanowienie o udziale w zyskach nie zostało nigdy sprawdzone przez niezależnego eksperta. Ponadto uważają, że umowa ta nie jest zgodna z zasadami rynkowymi: nawet jeśli dzierżawca miałby w pełni zwrócić koszty inwestycji na podstawie postanowienia o udziale w zyskach, wciąż stanowiłoby to dla niego korzyść gospodarczą, gdyż gmina Rotterdam ponosi całe ryzyko związane z inwestycją. Jeśli inwestycja nie doprowadzi do zwiększenia dochodów, gmina nic nie otrzyma. Gmina Rotterdam otrzyma zwrot części inwestycji jedynie wtedy, jeśli wygenerowane zostaną dodatkowe dochody. Według Mojo i Music Dome żaden indywidualny inwestor nie zaakceptowałby takiej umowy.
- (27) Jeśli chodzi o cenę akcji Ahoy Rotterdam NV i wysokość czynszu za dzierżawę kompleksu Ahoy, Mojo i Music Dome uważają, że konflikt interesów kierownictwa i potencjalnego nabywcy przy przekazywaniu danych Deloitte spowodował niską wycenę akcji Ahoy Rotterdam NV. Mojo i Music Dome podali w wątpliwość wiarygodność prognoz kierownictwa Ahoy Rotterdam wykorzystanych przez Deloitte przy wycenie wartości akcji przedsiębiorstwa.
- (28) Zdaniem Mojo i Music Dome sprawozdanie kierownictwa załączone do rocznego sprawozdania finansowego za rok 2004/2005 wskazywało na istnienie zmiennej tendencji obrotów Ahoy wyrażającej się przemiennością „dobrych” lat ze „średnimi”. Mojo i Music Dome uważają, że dzierżawca powiadomił również Deloitte o tej tendencji, która nie została jednak uznana za wiarygodną z powodu małej różnicy w liczbie zaplanowanych wydarzeń rocznych⁽¹³⁾. Ponadto utrzymują oni, że tendencja ta nie zgadzała się z faktycznymi obrotami, gdyż rok budżetowy 2005/2006, który według sugestii miał być rokiem „średnim”, okazał się w końcu „dobrym” rokiem – roczny wynik finansowy za 2005/2006 był lepszy niż za 2004/2005, który był uważany za „dobry” rok. Według nich, realistycznie rzecz biorąc, dzierżawca nie mógł nie przewidzieć wysokich obrotów w okresie 2005/2006, zwłaszcza dlatego, że imprezy zorganizowane w Ahoy były zarezerwowane z dużym wyprzedzeniem.
- (29) Mojo i Music Dome uważają również, że teoretyczna seria przyszłych przepływów środków pieniężnych, o której mowa w raporcie Deloitte, jest sztuczna. W raporcie zawarta jest prognoza rozpoczynająca się „złym” rokiem i kończąca „dobrym”. Gdyby prognoza zaczynała się „dobrym” rokiem i kończyła „złym”, wartość gotówkowa przyszłych przepływów środków pieniężnych, a tym samym wartość akcji, wypadłaby o wiele bardziej pozytywnie.
- (30) W końcu, Mojo i Music Dome uważają, że gdyby Deloitte sporządził właściwą prognozę oczekiwanego wyniku roku budżetowego 2005/2006, wartość przedsiębiorstwa byłaby o wiele wyższa. Przy założeniu, że pozostałe warunki pozostają niezmiennione, różnica między obecnym zyskiem brutto EBITDA (Earnings Before Interest Taxes Depreciation Amortization (zysk przed odliczeniem odsetek, podatków i amortyzacji)) wynoszącym 5,745 mln EUR a przewidywanym zyskiem brutto EBITDA w wysokości 1,252 mln EUR, stanowiła dodatkowe przepływy środków pieniężnych w pierwszym prognozowanym roku, co doprowadziłoby do wzrostu orientacyjnej wartości przedsiębiorstwa o 4,493 mln EUR⁽¹⁴⁾.

V. STANOWISKO WŁADZ KRÓLESTWA NIDERLANDÓW

- (31) Pismem zarejestrowanym dnia 1 kwietnia 2008 r. władze Królestwa Niderlandów przekazały swoje uwagi na temat decyzji Komisji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego. Władze odpowiedziały również na uwagi przedstawione przez zainteresowane strony, dotyczące decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego, oraz przedstawiły swoje stanowisko w sprawie wersji raportu, sporządzonego przez ECORYS NV, niemającej poufnego charakteru.
- (32) We wszystkich uwagach władze Królestwa Niderlandów utrzymały stanowisko przedstawione przed rozpoczęciem formalnego postępowania wyjaśniającego⁽¹⁵⁾, a mianowicie, że ani inwestycja gminy Rotterdam w kompleks Ahoy, ani sprzedaż Ahoy Rotterdam NV i wydzierżawienie kompleksu, nie stanowią pomocy państwa.

⁽¹³⁾ Mojo i Music Dome odnoszą się do załącznika 3 umowy o najem (lata 2003/2004 i 2004/2005) i kreślą obraz sytuacji na okres 2003/2004–2007/2008.

⁽¹⁴⁾ Skarżący przedłożyli odpowiednie obliczenia. Dostarczyli ponadto innych obliczeń, wykorzystujących różne indeksy, mających wykazać, że gdyby Deloitte sporządził dokładną prognozę oczekiwanych wyników w roku budżetowym 2005/2006, doprowadziłoby to do ustalenia znacznie wyższej wartości przedsiębiorstwa.

⁽¹⁵⁾ Zob. przypis 1.

Uwagi dotyczące decyzji wszczynającej postępowanie

- (33) Władze Królestwa Niderlandów utrzymują stanowisko, że planowana inwestycja nie stanowi pomocy państwa i odwołują się do informacji przekazanych bezpośrednio przed decyzją o rozpoczęciu procedury. Powtórzyły, że inwestycja w kompleks Ahoy musi być postrzegana jako inwestycja w infrastrukturę publiczną, nieprzynajmniej żadnemu przedsiębiorstwu przewagi konkurencyjnej i gwarantująca wielofunkcyjny charakter kompleksu. Wykonawca inwestycji miał zostać wybrany w drodze przetargu publicznego. Ponadto władze utrzymują, że inwestycja, obejmująca rozbudowę, była niezbędna do utrzymania wartości kompleksu Ahoy. Z 42 mln EUR przeznaczonych na ten cel wykorzystano jedynie 7 mln EUR na rozbudowę hali widowiskowo-sportowej.
- (34) Wysokość czynszu za dzierżawę i cena akcji zostały obliczone w sprawozdaniach Deloitte zgodnie z warunkami rynkowymi. Według władz Królestwa Niderlandów Deloitte potwierdził, że sporządził analizy na podstawie dostępnych informacji i że wyciągnięte przez niego wnioski różniły się od wniosków kierownictwa. W związku z tym sprawozdania Deloitte dostarczyły pewnej podstawy do wyciągnięcia wniosków odnośnie do wysokości ceny dzierżawy i ceny akcji, zgodnych z warunkami rynkowymi.
- (35) Władze potwierdzają, że postanowienie o udziale w zyskach było skutecznym sposobem zapobiegania przyznania korzyści niezgodnych z prawem, nawet po wykonaniu inwestycji. W związku z tym zauważyły, że progowy pułap dla postanowienia o udziale w zyskach został ustalony w wartości nominalnej, nieulegającej indeksacji. Gdyby ostatnie wyniki Ahoy Rotterdam NV były po prostu większe z powodu oczekiwanej inflacji rocznej w wysokości 2 %, na podstawie postanowienia o udziale w zyskach dodatkowy czynsz zostałby pobrany od 2010/2011. Zgodnie z tym scenariuszem czynsz płacony przez Ahoy Rotterdam NV od 2013/2014 byłby wyższy niż czynsz obliczony przez skarżących Mojo i Music Dome. Według władz Królestwa Niderlandów postanowienie o udziale w zyskach jest również skutecznym narzędziem gwarantującym wysokość czynszu za dzierżawę zgodną z warunkami rynkowymi.

Komentarz dotyczący uwag zainteresowanych stron oraz raportu niezależnego eksperta

- (36) Władze Królestwa Niderlandów stwierdziły, że wbrew zarzutom wysuniętym przez Mojo i Music Dome istnieje zmienna tendencja obrotów Ahoy Rotterdam NV. Według władz liczba wydarzeń nie stanowi wskazówki istnienia takiej tendencji, gdyż nie uwzględnia handlowej wartości każdego wydarzenia. Znaczna część wydarzeń była organizowana w perspektywie dwuletniej

i niektóre z nich generowały znaczny dodatkowy dochód⁽¹⁶⁾. Ponadto władze uważają, że zyski generowane przez wydarzenia mogły różnić się od zysków spodziewanych. W związku z powyższym władze Królestwa Niderlandów odrzucają stanowisko Mojo i Music Dome.

- (37) Odnośnie do raportu niezależnego eksperta władze zauważyły, że uwagi w nim zawarte zgadzały się w dużej mierze z uwagami zawartymi w sprawozdaniach Deloitte. Raport zawierał stwierdzenie, że postanowienie o udziale w zyskach gwarantuje, że dzierżawca nie uzyska żadnej korzyści gospodarczej z planowanej inwestycji. Według władz Królestwa Niderlandów sprawozdanie potwierdza, że zawarte umowy są zgodne z warunkami rynkowymi.

VI. ANALIZA NIEZALEŻNEGO KONSULTANTA

- (38) W ramach postępowania wyjaśniającego Komisja dokonała wyboru niezależnego konsultanta (ECORYS Nederland BV) i zleciła mu zbadanie sporządzonych przez Deloitte sprawozdań dotyczących wyceny⁽¹⁷⁾, na podstawie których gmina dokonała sprzedaży przedsiębiorstwa Ahoy Rotterdam NV i dzierżawy kompleksu Ahoy. Do konsultanta zwrócono się ponadto o zbadanie sprawozdania dotyczącego wyceny sporządzonego przez DTZ Zadelhoff („DTZ”)⁽¹⁸⁾, które przed wszczęciem postępowania wyjaśniającego zostało przedstawione przez skarżących, oraz o zweryfikowanie zgodności postanowienia o udziale w zyskach, zawartego w umowie dzierżawy między Ahoy Rotterdam NV a gminą, z warunkami rynkowymi. Do konsultanta zwrócono się o rozstrzygnięcie kwestii zasadności zastosowanej metody we wszystkich przedstawionych sprawozdaniach z wyceny.
- (39) Według konsultanta zastosowana w sprawozdaniach Deloitte metoda wyceny akcji Ahoy Rotterdam NV oraz określenia wysokości czynszu za dzierżawę kompleksu Ahoy była właściwa. Ponadto w ramach przeprowadzonej przez konsultanta analizy wskazano, że wykorzystanie przez Deloitte dostarczonych przez kierownictwo informacji również było logiczne. Wnioski z analizy potwierdzają jednak, że końcowa wycena Deloitte oparta była na własnych prognozach Deloitte, innych niż oczekiwania kierownictwa.

⁽¹⁶⁾ Np. Europort Maritime, Industrial Maintenance i InfraTech.

⁽¹⁷⁾ W sprawozdaniu *Project Nadal* wartość akcji Ahoy Rotterdam NV wyceniono na 1,7 mln EUR; zgodnie ze sprawozdaniem *Waardering Ahoy* natomiast zgodna z warunkami rynkowymi wysokość czynszu za dzierżawę kompleksu Ahoy wynosi 2,6 mln EUR.

⁽¹⁸⁾ Opracowane przez DTZ sprawozdanie *taxatierrapport* szacuje zgodną z warunkami rynkowymi wysokość czynszu za dzierżawę kompleksu Ahoy na 3,9 mln EUR.

- (40) Według konsultanta różnica między wynikami wycen wysokości czynszu za dzierżawę kompleksu Ahoy przeprowadzonych przez Deloitte i przez DTZ wynika z zastosowania różnych metod. Konsultant opowiedział się za podejściem przyjętym przez Deloitte⁽¹⁹⁾. Konsultant podkreślił istnienie ścisłego związku między wyceną akcji Ahoy Rotterdam NV przez Deloitte i określeniem wysokości czynszu za dzierżawę kompleksu oraz stwierdził, że ponieważ metoda wyceny akcji była słuszna, również metodę przyjętą przez Deloitte w celu określenia wysokości czynszu za dzierżawę kompleksu Ahoy zgodnego z warunkami rynkowymi należy uznać za najbardziej.
- (41) W swym sprawozdaniu konsultant potwierdził, że przyjęte w sprawozdaniu Deloitte założenie, zgodnie z którym zwiększenie pojemności sali widowiskowo-sportowej w wyniku planowanej inwestycji nie musi prowadzić do powstania wartości dodatkowej dla dzierżawcy, daje się uzasadnić⁽²⁰⁾. Odnosnie do postanowienia o udziale w zyskach konsultant doszedł do wniosku, że postanowienie to zapewnia odpowiedni wzrost czynszu zgodny z warunkami rynkowymi w zamian za planowane przez gminę Rotterdam inwestycje. Zdaniem konsultanta, biorąc pod uwagę, że próg określony w postanowieniu o udziale w zyskach nie podlega indeksacji, postanowienie to może być dla gminy (wynajmującego) korzystne, nawet, jeśli dzierżawca (najemca) nie czerpie korzyści z inwestycji w kompleks.

VII. OCENA W ŚWIETLE ZASAD POMOCY PAŃSTWA

Pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE

- (42) Komisja zbadała, czy podjęty środek stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE, zgodnie z którym „wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi”.
- (43) Aby zgłoszona inwestycja gminy Rotterdam została uznana za pomoc państwa, spełniony musi zostać każdy z następujących warunków: 1) środek musi wiązać się z zaangażowaniem zasobów państwowych; 2) środek musi przynosić korzyść gospodarczą przedsiębiorstwom; 3) korzyść ta musi mieć charakter selektywny i zakłócać lub grozić zakłóceniem konkurencji; oraz 4) środek musi wpływać na obrót handlowy między państwami członkowskimi.

⁽¹⁹⁾ Zdaniem konsultanta sprawozdanie DTZ nie zawierało lepszych wniosków, ponieważ, według niego, kompleksu Ahoy nie można uznać za łatwo zbywalny („goed courant”), a zastosowane przez DTZ metody opierały się na niejasnych porównaniach i mniej zasadnych lub słabiej rozwiniętych założeniach.

⁽²⁰⁾ W sprawozdaniu konsultanta uwzględniono okres prognozy, dynamikę rynku wydarzeń widowiskowo-sportowych, potencjalnych nowych konkurentów oraz związane z nimi czynniki ryzyka i niepewności. Konsultant zauważył również, że renowacja i rozbudowa kompleksu nie były jedynymi elementami strategii obronnej.

1. Zaangażowanie zasobów państwowych

- (44) W omawianym przypadku gmina Rotterdam planuje zainwestować sumę nieprzekraczającą 42 mln EUR w renowację oraz rozbudowę hali widowiskowo-sportowej stanowiącej część kompleksu Ahoy. Ponieważ gminę postrzegać należy jako jeden z organów władz państwowych, w inwestycji tej wykorzystywane są zasoby państwowe w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE.
- (45) Ponadto przy innych transakcjach przeprowadzonych przez gminę: przy sprzedaży przedsiębiorstwa Ahoy Rotterdam NV kierownictwu oraz przy zawieraniu umowy dzierżawy z (prywatnym) dzierżawcą, również zaangażowane zostały zasoby państwowe w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE.

2. Korzyść

Korzyść gospodarcza dla dzierżawcy

- (46) Jak zaznaczono w decyzji o wszczęciu postępowania, sprzedaż przedsiębiorstwa Ahoy Rotterdam NV i dzierżawa kompleksu Ahoy przyniosłyby nabywcy/najemcy korzyść gospodarczą tylko w przypadku, gdyby cena akcji Ahoy Rotterdam NV lub wysokość czynszu za dzierżawę kompleksu Ahoy zostały ustalone na poziomie niższym niż poziom rynkowy. W swej decyzji o wszczęciu postępowania Komisja zauważyła, że zarówno cena zapłacona za Ahoy Rotterdam NV, jak i wysokość czynszu za dzierżawę kompleksu Ahoy zostały ustalone bezpośrednio na podstawie sprawozdań dotyczących wyceny sporządzonych przez Deloitte, niezależnego eksperta w tej dziedzinie. Biorąc również pod uwagę ścisłą zależność pomiędzy tymi transakcjami a zgłoszoną inwestycją, Komisja uznała za konieczne zbadanie warunków, na jakich dokonano tych transakcji, z uwzględnieniem faktu, że sprawozdania Deloitte do pewnego stopnia opierały się na informacjach dostarczonych przez kierownictwo Ahoy Rotterdam NV, które, występując w roli nabywcy/najemcy, stanęło przed konfliktem interesów.
- (47) Komisja postanowiła w ramach postępowania wyjaśniającego zwrócić się do niezależnego konsultanta o opinię na temat wiarygodności sprawozdań Deloitte, które stanowiły bezpośrednią podstawę dla gminy do przeprowadzania owych transakcji. Jak opisano w motywach 38, 39 i 40, analiza przeprowadzona przez niezależnego konsultanta potwierdziła zarówno zasadność zastosowanej w tych sprawozdaniach metody, jak i fakt, że Deloitte oparł swoją ostateczną wycenę na własnych prognozach⁽²¹⁾. W związku z tym również władze Królestwa Niderlandów wskazały na to, iż Deloitte potwierdził, że na podstawie dostępnych informacji sporządził własną analizę i że wyciągnięte przez niego wnioski w wielu punktach różniły się od wniosków kierownictwa.

⁽²¹⁾ Konsultant zauważył ponadto, że wykorzystanie przez Deloitte dostarczonych przez kierownictwo informacji również było logiczne. Jednocześnie stwierdził on, że Deloitte oparł się nie tylko na tych informacjach, ale również na niezależnych badaniach rynku.

- (48) Komisja przeprowadziła również własną szczegółową analizę owych sprawozdań i doszła do wniosku, że Deloitte słusznie zastosował metodę zdyskontowanych środków pieniężnych⁽²²⁾ jako główną metodę wyceny akcji Ahoy Rotterdam NV oraz podejście oparte na kryterium dochodów przy określaniu wysokości czynszu za dzierżawę kompleksu. Komisja stwierdziła również, że uwzględnienie w sprawozdaniach szczególnych cech dzierżawcy kompleksu, uniemożliwiających dokonanie wiarygodnego porównania z innymi przedsiębiorstwami i transakcjami, również było zasadne. Na koniec Komisja stwierdziła, że w swych wycenach Deloitte odpowiednio uwzględnił ścisły związek między sprzedażą przedsiębiorstwa a dzierżawą kompleksu Ahoy. Na podstawie własnej analizy oraz ustaleń niezależnego konsultanta Komisja uznała, że nie ma wyraźnych podstaw do zakwestionowania sprawozdań Deloitte.
- (49) Dlatego też Komisja uznaje, że argumenty wysuwane przez Mojo i Music Dome zarówno przed, jak i po wszczęciu formalnej procedury wyjaśniającej, jakoby wnioski sprawozdań Deloitte unieważniało, z jednej strony, zastosowanie przez Deloitte niewłaściwej metody, a z drugiej, wykorzystanie stronniczych informacji dostarczonych przez kierownictwo, za bezzasadne. Jak wyjaśniono powyżej, Komisja doszła do wniosku, że Deloitte zastosował właściwe metody i oparł wycenę na własnych prognozach, różniących się od prognoz kierownictwa.
- (50) Mojo i Music Dome twierdzą ponadto, że niektóre wyniki osiągnięte przez Ahoy Rotterdam NV różnią się od prognoz zawartych w ekspertyzie Deloitte⁽²³⁾ w odniesieniu do akcji Ahoy Rotterdam NV i że gdyby prognozy te aktualizować, to zarówno wycena, jak i cena akcji Ahoy Rotterdam NV byłyby znacznie wyższe. W związku z tym należy zauważyć, że wycena oparta była na prognozach opracowanych przez Deloitte na podstawie dostępnych wówczas informacji. Brak dowodów na to, by Deloitte przy określaniu wartości rynkowej Ahoy Rotterdam NV posługiwał się błędnymi informacjami. To, że niektóre wskaźniki finansowe okazały się inne niż prognozowano, nie ma żadnego wpływu na okoliczności sporządzania przed Deloitte sprawozdania dotyczącego wyceny oraz na informacje, z jakich korzystał, i w związku z tym fakt ten nie mógł mieć wpływu na wynik ekspertyzy. Dlatego
- uznano, że różnice między prognozami i faktycznymi wskaźnikami finansowymi dostarczonymi *post factum* przez Mojo i Music Dome nie podważają poprawności wyceny Deloitte.
- (51) Wobec powyższego stwierdzenia należy uznać, że sprawozdania dotyczące wyceny sporządzone przez Deloitte stanowiły wiarygodną podstawę dla cen, które ustalono z myślą o planowanych przez gminę operacjach sprzedaży przedsiębiorstwa Ahoy Rotterdam NV oraz dzierżawy kompleksu Ahoy. Uwzględniając stosowne obowiązki nałożone przez gminę w ramach umowy o dzierżawę, Komisja stwierdza więc, że transakcje te przeprowadzono zgodnie z warunkami rynkowymi, a dzierżawca kompleksu nie uzyskał w ich wyniku żadnej nieuzasadnionej korzyści gospodarczej.
- (52) Jeśli chodzi o ten element zgłoszonej inwestycji, który dotyczy unowocześnienia/rozbudowy hali widowiskowo-sportowej, Komisja w decyzji o wszczęciu postępowania nie wykluczyła, że inwestycja ta zapewnia dzierżawcy kompleksu korzyść o charakterze selektywnym przewyższającą zwykłe warunki rynkowe, nawet przy uwzględnieniu gwarancji w postaci mechanizmu udziału w zyskach zawartego w umowie dzierżawy między gminą a Ahoy Rotterdam NV.
- (53) Zgodnie z pierwotną oceną Komisji zwłaszcza argumenty wysunięte przez władze Królestwa Niderlandów nie wskazywały na to, by struktura mechanizmu udziału w zyskach miała zagwarantować zgodność czynszu za dzierżawę z warunkami rynkowymi po realizacji inwestycji. Na ich podstawie nie można było wykluczyć powstania potencjalnej korzyści gospodarczej dla dzierżawcy kompleksu po zrealizowaniu inwestycji.
- (54) W ramach prowadzonego postępowania Komisja dokonała szczegółowej analizy mechanizmu udziału w zyskach, w której uwzględniła dodatkowe informacje dostarczone przez władze Królestwa Niderlandów i przez zainteresowane strony. Następnie Komisja zwróciła się do niezależnego konsultanta o zbadanie, czy zawarte w umowie dzierżawy postanowienie o udziale w zyskach było zgodne z warunkami rynkowymi.

(22) Metoda zdyskontowanych środków pieniężnych jest powszechnie stosowana do określania wartości projektów, przedsiębiorstw lub aktywów; polega ona na obliczeniu bieżącej wartości oczekiwanych przepływów pieniężnych z uwzględnieniem ryzyka i przewidywanego czasu oczekiwania na wypływanie tych środków pieniężnych.

(23) Skarżący twierdzą, że prognozy powinny być dokładniejsze, ponieważ wycena została wykonana w połowie roku obrotowego 2005/2006.

(55) Jak wyjaśniono w motywach 15 i 16, prywatyzacja przedsiębiorstwa Ahoy Rotterdam NV oraz dzierżawa kompleksu oparte były na hipotezie, że planowana inwestycja⁽²⁴⁾ jest niezbędna do utrzymania wartości

(24) Rozbudowa hali widowiskowo-sportowej poprzez zwiększenie liczby miejsc siedzących.

- kompleksu, nie przyniesie jednak dodatkowych dochodów dla dzierżawcy⁽²⁵⁾. W związku z tym Komisja zauważa, że niezależny konsultant potwierdził, iż założenie przyjęte w sprawozdaniu Deloitte, zgodnie z którym zwiększenie pojemności hali widowiskowo-sportowej jako skutek planowanej inwestycji nie musi pociągać za sobą powstania dodatkowej wartości dla dzierżawcy, daje się uzasadnić, gdy uwzględnia się dynamikę sektora wydarzeń, możliwe pojawienie się nowych konkurentów oraz związane z tym czynniki niepewności i ryzyka. Komisja zgadza się z wnioskami niezależnego konsultanta i stwierdza, że założenie to było uzasadnione, również uwzględniając szczególną pozycję rynkową Ahoy, obecność i zachowanie innych podmiotów tego sektora⁽²⁶⁾, jak również fakt, że prace związane z renowacją kompleksu przez dłuższy czas utrudniałyby jego eksploatację.
- (56) Komisja zaznacza również, że gmina zawarła w umowie dzierżawy postanowienie o udziale w zyskach w charakterze gwarancji. Postanowienie to miało zapewnić, że wysokość czynszu za dzierżawę podnosiłaby się, gdyby zgłoszona inwestycja prowadziła do podniesienia wartości kompleksu dla dzierżawcy. Komisja zauważa, że według niezależnego konsultanta postanowienie o udziale w zyskach gwarantuje w zamian za inwestycję gminy Rotterdam wzrost czynszu za dzierżawę zgodny z warunkami rynkowymi. Konsultant potwierdził, że zarówno degresywny charakter tego mechanizmu, jak i rozróżnienie tempa wzrostu czynszu były rozsądne. Konsultant stwierdził również, że biorąc pod uwagę, że próg określony w postanowieniu o udziale w zyskach nie podlega indeksacji, postanowienie to może być dla gminy (wynajmującego) korzystne, nawet jeśli dzierżawca (najemca) nie czerpie korzyści z inwestycji w kompleks.
- (57) Zgodnie z tym postanowieniem czynsz za dzierżawę wzrasta, gdy marża zysku brutto dzierżawcy, zdefiniowana w tym celu w umowie, przekroczy próg 16,5 mln EUR. Aby określić zasadność tego progu, Komisja porównała ten próg przez okres objęty umową dzierżawy z prognozowanymi przez Deloitte marżami zysku brutto dzierżawcy⁽²⁷⁾, po odliczeniu zapłaconego gminie czynszu w danym roku obrotowym, zgodnie z postanowieniem o udziale w zyskach.
- [...]
- (58) [...] W okresie dzierżawy prognozowana przez Deloitte marża zysku brutto (pomniejszona o czynsz) była średnio wyższa niż progowe 16,5 mln EUR w roku obrotowym następującym po planowanym sfinalizowaniu inwestycji, nawet bez uwzględnienia ewentualnej dodatkowej marży zysku brutto, którą generuje wzrost wartości kompleksu. Na podstawie tych elementów Komisja stwierdza, że wysokość progu odzwierciedla potencjalny wzrost marży zysku brutto dzierżawcy, która powstanie, jeśli inwestycja przyczyni się nie tylko do utrzymania obecnej wartości kompleksu, ale i wygeneruje dodatkowy zysk dla dzierżawcy.
- (59) Kiedy marża zysku brutto przekroczy próg 16,5 mln EUR, znacznie wzrośnie również dodatek do czynszu, choć proces ten ma charakter degresywny⁽²⁸⁾, do momentu, gdy marża zysku brutto dzierżawcy przekroczy 25 mln EUR. W takim przypadku czynsz pobierany przez gminę jest dwukrotnie wyższy (5,2 mln EUR) od wysokości czynszu określonej przez Deloitte⁽²⁹⁾. Biorąc pod uwagę, że nie można oczekiwać, by modernizacja/rozbudowa hali widowiskowo-sportowej miała nieograniczony wpływ na dochody dzierżawcy, Komisja jest zdania, że w tym przypadku ustalenie zróżnicowanego tempa wzrostu czynszu oraz maksymalnej wysokości dodatku do czynszu jest uzasadnione⁽³⁰⁾.
- (60) W związku z powyższym Komisja zgadza się z wnioskami niezależnego konsultanta i stwierdza, że struktura określonego w umowie dzierżawy mechanizmu udziału w zyskach jest zgodna z warunkami rynkowymi i że stanowi on skuteczny instrument gwarantujący zgodność wysokości czynszu za dzierżawę kompleksu po sfinalizowaniu planowanej inwestycji z warunkami rynkowymi.
- (61) Argument Mojo i Music Dome, że nawet jeśli inwestycja, a zwłaszcza rozbudowa hali widowiskowo-sportowej, nie przyniesie dzierżawcy dodatkowych dochodów, to i tak uzyska on pewną przewagę konkurencyjną, gdyż skorzysta w takim przypadku z darmowej poprawy stanu obiektu, podczas gdy każdy inny przedsiębiorca indywidualny musiałby za nią zapłacić sam, Komisja uznaje za nieprzekonujący. Punktem wyjścia Deloitte przy dokonywaniu wyceny był zresztą scenariusz, w którym inwestycja nie generowałaby dodatkowych dochodów, lecz była niezbędna do utrzymania obecnej wartości kompleksu. Inwestycję uwzględniono już przy ustalaniu ceny Ahoy Rotterdam NV oraz wysokości czynszu za dzierżawę kompleksu. Inwestycja nie stanowi więc żadnej korzyści gospodarczej dla dzierżawcy.
- ⁽²⁵⁾ Założenie to przyjęto w sprawozdaniu Deloitte dotyczącym określenia zgodnej z warunkami rynkowymi wysokości czynszu za dzierżawę kompleksu Ahoy.
- ⁽²⁶⁾ Według niezależnego konsultanta, np. Amsterdam RAI zainwestowało w okresie 2003–2008 maksymalnie 105 mln EUR w modernizację swojego kompleksu.
- ⁽²⁷⁾ Te marże zysku brutto oparte są na założeniu, że inwestycja przyczyni się zaledwie do utrzymania wartości kompleksu dla przedsiębiorstwa, a nie do wygenerowania dodatkowych dochodów.
- ⁽²⁸⁾ Zob. motyw 16.
- ⁽²⁹⁾ Dodatek do czynszu oblicza się w następujący sposób: $50\% \times 1,5 \text{ mln EUR} + 35\% \times 3 \text{ mln EUR} + 20\% \times 4 \text{ mln EUR} = 2,6 \text{ mln EUR}$.
- ⁽³⁰⁾ W sprawozdaniu niezależnego konsultanta zasadność takiego ustalenia została potwierdzona.

- (62) Mojo i Music Dome uważają ponadto, że postanowienie nie jest zgodne z warunkami rynkowymi: nawet jeśli dzierżawca miałby w pełni zwrócić koszty inwestycji na podstawie postanowienia o udziale w zyskach, wciąż stanowiłoby to dla niego korzyść gospodarczą, gdyż gmina Rotterdam ponosi całe ryzyko związane z inwestycją. Według Mojo i Music Dome, jeżeli inwestycja nie przyczyni się do podwyższenia dochodów, gmina nie otrzyma nic, a inwestycja zwróci jej się dopiero, gdy zostaną wygenerowane dodatkowe dochody. Jeśli chodzi o ten argument Mojo i Music Dome, Komisja nie może wykluczyć, że podejmując decyzję o inwestowaniu w ten projekt, gmina nie zachowała się jak prywatny inwestor dążący do maksymalizacji zysku. Nałożone na dzierżawcę warunki związane z wielofunkcyjnym charakterem kompleksu oraz rodzajem wydarzeń, które mają tam mieć miejsce, ograniczają jednak realnie wartość inwestycji. Z przeprowadzonej przez Komisję oceny wynika jednak, że, biorąc pod uwagę zawarte w umowie ograniczenia, dzierżawca nie uzyskał żadnych nieuzasadnionych korzyści ze stosunków umownych z gminą. Jak zaznaczono powyżej, wysokości czynszu za dzierżawę kompleksu oraz cena akcji Ahoy Rotterdam NV były zgodne z warunkami rynkowymi. Postanowienie o udziale w zyskach stanowi dodatkową gwarancję przed przyznaniem nieuzasadnionej gwarancji w przypadku, gdyby inwestycja przyczyniła się nie tylko do utrzymania obecnej wartości kompleksu, lecz również do powstania dodatkowej wartości na rzecz dzierżawcy.
- (63) Na podstawie powyższego oraz uwzględniając fakt, iż nie jest pewne, czy unowocześnienie/rozbudowa hali widowiskowo-sportowej przyniesie korzyść dzierżawcy, oraz biorąc pod uwagę skuteczną gwarancję w postaci mechanizmu udziału w zyskach wprowadzonego przez gminę, stwierdza się, że planowana inwestycja nie przyniesie dzierżawcy żadnej korzyści gospodarczej przewyższającej zwykłe warunki rynkowe.

Korzyść gospodarcza dla wykonawcy lub wykonawców inwestycji

- (64) Władze Królestwa Niderlandów zobowiązały się do dokonania wyboru wykonawcy lub wykonawców inwestycji w drodze przetargu publicznego z zachowaniem wszystkich przepisów dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³¹⁾. Zgodnie z oświadczeniem Komisji zawartym w decyzji o wszczęciu postępowania wyjaśniającego, jeśli zobowiązanie to zostanie wykonane, Komisja może wykluczyć, że takiemu wykonawcy lub wykonawcom przyznana zostanie korzyść gospodarcza przewyższająca zwykłe warunki rynkowe.

Korzyść gospodarcza dla przedsiębiorstw wykorzystujących kompleks

- (65) Należy stwierdzić, że inwestycja nie przyniesie przedsiębiorstwu korzystającym z usług dzierżawcy kompleksu żadnej korzyści gospodarczej przewyższającej zwykłe warunki rynkowe. Ponieważ w tym przypadku inwestycja

ma na celu renowację i rozwój działalności hali widowiskowo-sportowej, zainteresowanymi przedsiębiorstwami są organizatorzy koncertów, festiwalu oraz wydarzeń sportowych i społecznych. Biorąc pod uwagę, że dzierżawcą kompleksu Ahoy jest przedsiębiorstwo prywatne, nie ulega wątpliwości, że stosuje ono wobec swoich klientów ceny rynkowe.

Korzyść gospodarcza dla konkretnych rodzajów działalności gospodarczej

- (66) W swojej decyzji o wszczęciu postępowania, uwzględniając wielofunkcyjny charakter kompleksu oraz obowiązki związane z utrzymaniem i rozwijaniem tego charakteru wynikające z umowy dzierżawy, Komisja wykluczyła pierwotnie, na podstawie dostępnych informacji, by konkretnym (grupom) przedsiębiorstw lub konkretnym rodzajom działalności przyznawana była korzyść o charakterze selektywnym.
- (67) Uwagi zgłoszone przez władze Królestwa Niderlandów w ramach postępowania wyjaśniającego potwierdzają wielofunkcyjny charakter kompleksu Ahoy oraz zróżnicowanie prowadzonej w nim działalności. Umowa dzierżawy faktycznie zobowiązuje dzierżawcę do zagwarantowania dostępności kompleksu dla różnych użytkowników i różnych rodzajów działalności. W związku z tym Komisja zauważa, że inwestycja w halę widowiskowo-sportową Ahoy ma na celu utrzymanie wielofunkcyjnego charakteru kompleksu umożliwiającego organizowanie w nim różnorodnych wydarzeń, nie wynika z tego jednak żadna korzyść dla konkretnych (grup) przedsiębiorstw lub rodzajów działalności. Co więcej, inwestycja w halę widowiskowo-sportową ma również na celu utworzenie zaplecza dla wydarzeń przeznaczonych dla szerokiej publiczności. Zapewnianie tego typu obiektu sportowego można uznać za obowiązek władz publicznych wobec szerokiej publiczności, pod warunkiem zachowania wielofunkcyjnego charakteru takiego obiektu. Ponadto nic nie wskazuje na to, aby kompleks Ahoy miał być wykorzystywany niezgodnie z warunkami rynkowymi, jeśli chodzi o pozostałą działalność i wydarzenia.
- (68) Na podstawie tej oceny należy uznać, że inwestycja nie powoduje korzyści dla żadnych konkretnych przedsiębiorstw lub rodzajów działalności gospodarczej, w związku z czym nie ma ona charakteru selektywnego.

Wnioski w zakresie korzyści gospodarczej

- (69) W związku z powyższym Komisja stwierdza, że ani planowana inwestycja w kompleks Ahoy, ani związane z nią operacje sprzedaży przedsiębiorstwa i dzierżawy kompleksu Ahoy przeprowadzone przez gminę nie przyznają dzierżawcy kompleksu ani żadnemu innemu przedsiębiorstwu żadnej korzyści gospodarczej przewyższającej zwykłe warunki rynkowe. Komisja stwierdza również, że inwestycja nie ma charakteru selektywnego, ponieważ nie przynosi korzyści żadnym konkretnym przedsiębiorstwom ani konkretnym rodzajom działalności gospodarczej.

⁽³¹⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 114.

VIII. **WNIOSEK OGÓLNY**

- (70) Po przeprowadzeniu formalnego postępowania wyjaśniającego początkowe wątpliwości Komisji, wyrażone w decyzji o wszczęciu postępowania, zostały w satysfakcjonujący sposób wyjaśnione przez władze Królestwa Niderlandów i niezależnego konsultanta. Dostarczono dodatkowe informacje na temat struktury mechanizmu udziału w zyskach, które umożliwiły Komisji przeprowadzenie dogłębnej analizy tego mechanizmu. Co więcej, Komisja zbadała rzetelność sporządzonego przez Deloitte sprawozdania z wyceny, które posłużyło za bezpośrednią podstawę do sprzedaży przedsiębiorstwa Ahoy Rotterdam NV oraz dzierżawy kompleksu Ahoy; w wyniku analizy potwierdzono zgodność tych transakcji z warunkami rynkowymi.
- (71) Dlatego też Komisja stwierdza, że ani planowana inwestycja w renowację i unowocześnienie/rozbudowę kompleksu Ahoy, ani związane z nią operacje sprzedaży przedsiębiorstwa i dzierżawy kompleksu Ahoy NV nie stanowią pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Inwestycja gminy Rotterdam w kompleks Ahoy, zgłoszona Komisji pismem z dnia 22 lutego 2007 r., z uwzględnieniem późniejszych zmian, nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE.

Środek ten może zatem zostać przyjęty.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Niderlandów.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 października 2008 r.

W imieniu Komisji
Neelie KROES
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI**z dnia 21 września 2009 r.****nominująca dwóch przedstawicieli porządku publicznego w radzie nadzorczej Europejskiej Grupy
Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej**

(2009/714/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości⁽¹⁾ komitet techniczny rachunkowości powinien zapewniać Komisji wsparcie i wiedzę fachową w ocenie międzynarodowych standardów rachunkowości. Rolę tego komitetu technicznego rachunkowości pełni Europejska Grupa Doradza ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG).
- (2) EFRAG została powołana w 2001 r. przez europejskie organizacje, zrzeszające zaangażowanych w procesy sprawozdawczości finansowej emitentów papierów wartościowych, inwestorów oraz przedstawicieli zawodów księgowych.
- (3) Po zreformowaniu struktury zarządzania EFRAG w skład rady nadzorczej EFRAG wchodzi czterech przedstawicieli porządku publicznego specjalnie wybranych na podstawie ich doświadczenia w dziedzinie porządku publicznego na szczeblu krajowym lub europejskim. Zgodnie z sekcją 3.2 załącznika 1 do statutu EFRAG obowiązującego od dnia 11 czerwca 2009 r. Komisja jest odpowiedzialna za nominowanie przedstawicieli porządku publicznego. Członkowie rady nadzorczej

EFRAG są powoływani przez zgromadzenie ogólne EFRAG.

- (4) Po publicznym zaproszeniu do zgłaszania kandydatur⁽²⁾ Komisja wybrała kandydatów, którzy mają zostać nominowani na przedstawicieli porządku publicznego w radzie nadzorczej EFRAG.
- (5) Decyzją Komisji 2009/549/WE z dnia 13 lipca 2009 r. mianującą przedstawiciela porządku publicznego w radzie nadzorczej Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej⁽³⁾ nominowano jednego kandydata,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Komisja niniejszym nominuje dwóch kandydatów, których imiona i nazwiska podano w załączniku, na przedstawicieli porządku publicznego w radzie nadzorczej Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 września 2009 r.

W imieniu Komisji
Charlie McCREEVY
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 74 z 28.3.2009, s. 61.

⁽³⁾ Dz.U. L 182 z 15.7.2009, s. 63.

ZAŁĄCZNIK

WYKAZ NOMINOWANYCH PRZEDSTAWICIELI PORZĄDKU PUBLICZNEGO

Pani Aldona KAMELA-SOWIŃSKA

Pan Angelo PROVASOLI

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
od 33 do 64 stron: 12 EUR
powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Publikacji, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

